

Tuần II

NGÃM NHÌN ĐỨC GIÊSU TRONG CUỘC SỐNG THƯỜNG NHẬT¹

*Tình Yêu hiện thân
“Con đường, sự thật, sự sống... dồi dào”²
Sống trong tình yêu*

⇒ **Ôn xin:**

→ Cùng với Đức Mẹ,³ ngắm nhìn Đức Giêsu để *biết*⁴
Ngài rõ hơn, *hiểu* Ngài thâm sâu hơn,⁵ *yêu mến* Ngài tha

¹ Người mới làm quen với cuộc đời và hoạt động của Đức Giêsu (tức Phúc Âm) thì nên theo trình thuật của *Phúc Âm Thánh Luca*, bởi Phúc Âm này được viết cho người không-Do thái, thế nên có phần dễ hiểu hơn [trong cách biểu đạt] đối với chúng ta; ngoài ra, còn có một lợi điểm khác là chung chung. Phúc Âm này trình bày các biến cố gần như theo *thứ tự thời gian*, và giúp cho có được một cái nhìn *bao quát* – từ khi sinh ra cho đến lúc lên trời – về cuộc đời của Đấng Cứu Thế. Cũng xin lưu ý: ở đây, văn bản chỉ toát lược ghi lại *một số đoạn* trình thuật Phúc Âm về cuộc đời Đức Giêsu, với *một vài tư tưởng gợi ý mở màn* [đọc thấy nơi các *ghi chú cuối trang*]. Do đó, với ơn Chúa soi sáng, người cầm phòng, sẽ cố đào sâu hơn nữa... và *tự do chọn thêm những đoạn trình thuật khác thích hợp với nhu cầu thiêng liêng của mình*, để suy niệm suốt trong *tuần II* này, cũng như trong *các tuần kế tiếp [III và IV]* của cuộc cầm phòng *Linh Thao*.

² Ga 14:10; 10:10.

³ “Còn Đức Maria thì hằng ghi nhớ mọi kỷ niệm ấy, và suy đi nghĩ lại trong lòng” (Lc 2:19, x. Lc 2:51)... với cặp mắt và con tim hiền mẫu của Đức Mẹ.

⁴ Vô tri bất mộ!

⁵ Xem Pl 3:7-14.

thiết hơn, *bước theo* Ngài sát gót hơn⁶ (đi vào trong mỗi đồng tâm nhất trí với Ngài,⁷ nên bạn⁸ thiết cốt, nên một với Đức Kitô, trở thành “một Kitô khác”⁹).

⇒ **Nước Trời I**¹⁰:

Con tìm Thiên Chúa¹¹ → Trước Truyền tin và Nhập thể¹²

⁶ “... xin cho được hiểu biết thâm sâu về Chúa, Đấng đã làm người vì tôi, để yêu mến Ngài hơn và theo Ngài” (Lt 104; xem 109).

⁷ “... mặc lấy những tâm tình của chính Đức Kitô Giêsu” (Pl 2:5).

⁸ “Anh em là *bạn hữu* của Thầy... vì tất cả những gì Thầy nghe được nơi Cha Thầy, Thầy đã cho anh em *biết*” (Ga 15:14-15)... để từ mức “đức tin kinh nghiệm.” Và cuối cùng, để “trở nên một với Đức Kitô,” “nên đồng hình đồng dạng với” Ngài (Rm 8:29) là Đấng đã thưa: “Lạy Thiên Chúa, này con đây, con đến để thực thi ý Ngài” (Dt 10:7) và đã nói: “Luong thực của Thầy là thi hành ý muốn của Đấng đã sai Thầy” (Ga 4:34); tức là đi đến chỗ nhận ra thánh ý Thiên Chúa, biết cách và có đủ năng lực thực thi trọn vẹn thánh ý ấy, trở về lại với cội gốc, vào trở lại trong lòng Thiên Chúa Tình Yêu, cứu cánh tối hậu và là hạnh phúc vĩnh cửu của con người.

⁹ “Tôi sống, nhưng không còn phải là tôi, mà là Đức Kitô sống trong tôi” (Gl 2:20); “... cho đến khi Đức Kitô được thành hình...” (Gl 4:19b); “... sống là Đức Kitô” (Pl 1:21). Nên giống Đức Kitô là có đủ hết mọi nhân đức; bởi – như đã nhận định ở trong phần *Nguyên Lý và Nền Tảng – hình ảnh* tiêu biểu của Thiên Chúa là Đức Giêsu Kitô: “Thánh Tử là *hình ảnh* Thiên Chúa vô hình... trong Người, muôn vật được tạo thành...” (Cl 1:15-16, và cả các câu 17-19); “vì... Người (Thiên Chúa) đã tiền định cho họ nên *đồng hình đồng dạng* với Con của Người” (Rm 8:29; x. Dt 1:3). Càng nên *giống* Đức Kitô – mô mẫu lý tưởng trong công trình Thiên Chúa tạo dựng và cứu độ – càng trở thành một Kitô khác, là con người càng bước gần tới mức viên mãn của ơn gọi làm người (hiểu theo nghĩa trọn vẹn).

¹⁰ Xem Lt 101-117, và các nhận định mở đầu *tuần II* dưới đây, vì thực ra, đó là không gì khác ngoài “nội dung và ý nghĩa” của bài suy niệm về *Nước Trời* theo Lt, bởi có thể nói bài suy niệm này giới thiệu về xuất xứ, con người hay bản thân và sứ mạng của Đấng Cứu Độ. Đức Kitô là Vua, đến khai mở, xây dựng *Nước Trời*.

¹¹ Qua hai đoạn viết [với hai chuyện đồng: *thượng thăng* (Lc 3:23-28: gia phả Đức Kitô – từ Giuse lên đến cội nguồn là Thiên Chúa) và *hạ giáng* (Ga 1:1t: lời tựa Phúc Âm Gioan – “Ngôi Lời đã trở nên người phàm và cư ngụ giữa chúng ta”)], Phúc Âm làm như kêu mời... lấy con mắt đức tin nhìn vào tận nơi

→ Chết trong tội, con người, loài người hoàn toàn bất lực... vô phương tự cứu chữa lấy mình¹³ (tuyệt tác: phá vỡ dễ, làm cho được và làm lại thì khó, hoặc không làm nổi¹⁴).

→ Thiên Chúa đi bước trước¹⁵... và luôn luôn là thế: đưa ra sáng kiến cứu độ.¹⁶ “Nào chúng ta ra tay cứu chuộc loài người”¹⁷... bởi không thể tha bổng được...

[Vấn nạn: – Tại sao không tha bổng, mà phải nhập thế, sống cuộc đời dương thế, chịu tử nạn, cầu kỳ, lồi thối? – Như thế nào? Bao giờ? Ở đâu? Mỗi ngày Thiên Chúa hiện ra một lần, ở khắp nơi, cho mọi người để nói cho biết Ngài tha tội, để cho lương tâm con người được bằng yên? – Thiên Chúa đối xử với con người như đối xử với người lớn, tức là người có trách nhiệm về hành động của mình, làm

sâu thẳm của con tim Thiên Chúa Ba Ngôi để: – thấy phản ứng của Tình Yêu trước biến cố loài người sa ngã: đưa ra kế hoạch cứu độ... không ai nghĩ ra được, không ai thực hiện nổi... – *hiếu* về bản thân Đức Giêsu Kitô: xuất xứ, bản tính, sứ mạng, thái độ, phương thức hành động...

¹² Xem *Lt* 95- 98.

¹³ ...là cảm nghiệm – ơn, hoa trái – quan trọng nhất nhận được trong *tuần I*: như thế mới sâu xa cảm thấy cần được cứu độ, cần phải bám chặt vào Đức Kitô, Đấng Cứu Độ duy nhất.

¹⁴ Nhớ lại câu chuyện sửa cho Đức Mẹ trên tuyệt tác điêu khắc *Pietà* của Michelangelo [đặt tại đền thờ thánh Phêrô, Vatican], sau khi bị đập phá cách đây 35 năm về trước.

¹⁵ “Thiên Chúa đã yêu thương chúng ta trước...” (1Ga 4:19; x. St 3:8-9; 1Ga 4:10): “Ba Ngôi Thiên Chúa đang nhìn xem khắp mặt địa cầu... và thấy mọi người...” (*Lt* 102) → Tv 13:2-3 [Tv 32:23; 53:3-4, v.v...].

¹⁶ Nhớ lại phúng dụ (*allegory*) về “cuộc hội đàm” giữa Thiên Chúa Ba Ngôi liên quan đến ý định, quyết định và phương án cứu độ sau khi thấy loài người sa ngã. Xin cũng xem *Lt* 102; Tv 13:2-3 [53:3-4] (“*Từ trời cao, Chúa nhìn xuống loài người*” [hình ảnh gợi lại trong *Lt* 103], xem ai là kẻ có lương tri, biết tìm kiếm Thiên Chúa: người người đã rời xa chính lộ, chỉ biết theo nhau làm chuyện suy đồi, chẳng có một ai làm điều thiện, dẫu một người cũng không!”) và cả Tv 102:20-21 (“*Vì Chúa đưa mắt từ tòa cao thánh điện, từ trời xanh đã nhìn xuống cõi trần, để nghe kẻ tù đày rên siết thở than và phóng thích những người mang án tử*”); x. Tv 113:6.

¹⁷ *Lt* 107.

tốt thì được thưởng, làm xấu thì chịu hậu quả, chịu phạt, chứ không phải như là đối với trẻ con, không đáng chấp xét... – Nếu Thiên Chúa không xuống thế làm người để nói¹⁸ lên một cách cụ thể, sống động và hùng hồn, tình yêu nhân hậu của Ngài đối với con người, trong ngôn ngữ, trong tâm lý, trong cách thức của chính con người... nếu Ngài không dùng chính cái chết của Ngài – cái chết đau thương và nhục nhã nhất – để cho thấy tội lỗi con người tây trời chừng nào, và tình yêu tha thứ của Thiên Chúa to lớn đến bao nhiêu, thì con người sẽ không hiểu tội lỗi của mình trầm trọng đến mức nào, và tình yêu Thiên Chúa vĩ đại đến bao nhiêu; mà nếu không hiểu như thế, thì con người sẽ mãi coi nhẹ, coi thường tội lỗi, sẽ cứ tiếp tục phạm tội, sống trong tội... không cảm thấy cần được tha thứ... thì làm sao con người cảm nhận được tình yêu của Thiên Chúa để rồi đáp trả? để được thu hút về lại với Tình Yêu? để được cứu độ? Cứu độ là được đưa vào lại, đi về lại và sống trở lại trong tình yêu Thiên Chúa. Thiên Chúa dùng tình yêu hiện thân để thu hút con người về với mình, để cứu độ loài người.¹⁹ Thiên Chúa đã nhập thể làm người đã hai ngàn năm rồi, với những dấu chứng lịch sử cụ thể mà con người vẫn chưa tiếp nhận Ngài; vậy nếu Ngài không xuống thế... thì loài người sẽ làm sao để nhận ra tình yêu của Ngài? – Tóm lại: Tại sao không tha bổng?

¹⁸ Xem Dt 1:1-2. Nói rằng Ngôi Hai nhập thể để sống... chết... vì yêu thương loài người, thì xem ra chưa đủ, bởi lẽ từ đời đời và mãi mãi bao giờ Thiên Chúa cũng yêu thương con người vô cùng; nhưng con người không thấy hoặc không thấy rõ... Ngôi Hai cần phải đến nói lên rõ, nêu cao, biểu hiện cụ thể và hùng hồn tình yêu ấy thì mới đủ, thì mới có sức thuyết phục, thu hút con người đáp trả... tức là về lại với Tình Yêu, với Thiên Chúa, tức được cứu độ [“Ta lấy dây nhân nghĩa, lấy mối ân tình mà lôi kéo chúng” (Hs 11:4).]

¹⁹ “Đức Chúa... là Vị Cứu Tinh... sẽ lấy tình thương của Người mà đổi mới người...” (Xp 3:17); “Tình yêu của Thiên Chúa đối với chúng ta được biểu lộ như thế này: Thiên Chúa đã sai Con Một đến thế gian để nhờ Con Một của Người mà chúng ta được sống... đến làm của lễ đền tội cho chúng ta” (1Ga 4:9-10).

. con người = người lớn có trách nhiệm, chứ không phải là trẻ con... Thiên Chúa “kinh trọng” tự do, trách nhiệm của con người [trưởng thành]; con thương là con được sửa dạy;²⁰ bởi không được sửa dạy, không được thương đúng cách, nên con cứng là con hư...

. nếu tha quá dễ và nếu Thiên Chúa không xuống... thì con người sẽ không hiểu:

_ tội mình nặng như thế nào;²¹

_ tình yêu tha thứ của Thiên Chúa lớn đến bao nhiêu...

_ cần phải đền đáp bằng cách yêu mến hết lòng... về lại trong tình yêu;

. cứu độ²² là thu hút về lại với Tình yêu.²³ bằng tình yêu, chứ không phải bằng quyền lực...

. Thiên Chúa đã nhập thể hơn 2000 năm rồi mà con người vẫn chưa tiếp nhận Ngài...

. và rồi “tha bổng” bằng cách nào, từ đâu?

. công trình cứu độ = nói lên tình yêu – Tình Yêu – qua ngôn ngữ, cách thức, tâm lý con người.]

→ Cứu chuộc bằng cách nào? Bằng giải pháp “hai thành phần”²⁴ = Con Người-Chúa làm Đấng Cứu độ;²⁵

²⁰ Xin xem Dt 12:5-8.

²¹ “Kẻ ác mà được dung tha thì không học biết được đường công chính; trong xứ người lương thiện, nó vẫn làm những chuyện gian tà, chẳng thấy được oai phong của Đức Chúa” (Is 26:10).

²² = ban ơn tha thứ và ơn làm nghĩa tử.

²³ “Bạn hữu... biết...” (xem Ga 15:14-15; 1Ga 4:9-10).

²⁴ Tức là hai bản tính: thiên tính và nhân tính. Xin xem các nhận định và ghi chú về lời tựa Phúc Âm Gioan [bắt đầu với *thiên tính*], và gia phả Đức Kitô theo Phúc Âm Luca [từ *nhân tính* đi lên].

²⁵ Mang bản tính loài người để đại diện (*đền tội*) cho loài người; mang bản tính Thiên Chúa để có giá trị công nghiệp trước mặt Thiên Chúa. Vì thế, Đức Giêsu

→ Quyết định thực hiện giải pháp với việc Nhập thể:²⁶
Ngôi Hai “tình nguyện”²⁷

→ Xuất phát từ cung lòng Thiên Chúa Ba Ngôi...

→ Đi tìm con người... mãi mãi Thiên Chúa đi tìm con người... và làm như mãi mãi con người trốn chạy xa Ngài!

→ ...để loan báo ‘tin mừng đầu tiên’;²⁸ thù của ma quỷ = bạn của Chúa, trong thiết nghĩa: cứu độ bằng tình yêu!

*Lưu ý: xin đọc Phụ trương IV, Phần III tập sách,
về đề tài
“Tìm hiểu, ngắm đọc và suy niệm Kinh Thánh”*

→ Đáng Cứu Độ: Đức Giêsu Kitô là

Kitô có hai bản tính: *thiên tính* và *nhân tính*. Giải pháp “hai thành phần” này không nhằm cản cho việc ‘đền tội’ (đối với Thiên Chúa), mà còn hàm tích chiều kích *mang ơn cứu độ cho con người*, tạo cơ hội cho con người đón nhận ơn cứu độ; chiều kích này tỏ rõ với việc biểu dương *tình yêu nhân hậu vô biên* qua hành động *tha thứ tội lỗi tà trời*: một Đấng Thiên Chúa (*thiên tính*) phải chịu đau khổ và chết nhục nhã nhất (*nhân tính*) để đền tội, để làm *giá chuộc* (giá trị *vô cùng*: xem phần suy niệm về tội lỗi trong *Tuần I*) và nói lên lời tha thứ hiệu lực vô song... (xin cũng xem đoạn viết trên đây về câu hỏi ‘Tại sao không tha bổng?’).

²⁶ “Ba Ngôi quyết định trong sự sống đời đời của mình rằng Ngôi Hai sẽ làm Người để cứu chuộc nhân loại” (Lt 102).

²⁷ Xem Dt 10:7-9; Ga 10:18. Tại sao lại Ngôi Hai? Có lẽ là vì Ngôi Hai là Ngôi Lời nội tại biểu đạt trọn vẹn Thiên Chúa, thì cũng là Lời “mạc khải” Thiên Chúa cho thế giới ngoại tại qua việc nhập thể?

²⁸ Xem St 3:8-15. Thiên Chúa đi vào lịch sử [Kinh Thánh] qua việc lập giao ước [với Adam (St 3:15), Cain (St 4:15), Noê (St 9:8-17), Abraham (St 15; 17; Mô-sê (Xh 19 —24...), Đavít (1Sb 17:10b-15)], qua việc đặt Luật, các vua, các thủ lãnh... cho tới lúc gửi Con Một đến giữa loài người.

- *thượng tế* để làm trung gian cầu bầu giữa Thiên Chúa và loài người, và để dâng lễ đền tội;
- *tiên tri* truyền đạt ý Thiên Chúa cho loài người;
- “*vua*” để quy tập, chăm sóc, nâng đỡ, đưa dẫn loài người về với Thiên Chúa.²⁹

. Ngôi Hai nhập thể là Nước Trời khai mạc;

. “Đức Chúa sẽ cho Người ngai vàng vua Đa-vít,³⁰ tổ tiên Người. Người sẽ trị vì nhà Giacóp cho đến muôn đời, và triều đại Người sẽ vô cùng vô tận;”³¹

. vương quyền bao la phổ quát;³²

. vương quốc xây dựng trong đau khổ;³³

. *kêu gọi* con người *hợp tác*³⁴ ... trong *khổ đau*;³⁵

²⁹ Xem Ga 11:52, và cả Ga 10:16; Đnl 30:3.

³⁰ Xem 2Sm 7:1tt; Is 9:6; Mt 9:27tt; Lt 91: “... xin ơn Chúa... để khỏi điếc lác trước lời mời gọi của Ngài, nhưng biết nhanh chóng và chăm chỉ chu toàn thánh ý của Ngài.”

³¹ Lc 1:32b-33; xem Đn 7:14; Ga 12:12-16; 18:28-39 [“Tôi là vua!”]; 19:3.14-15.19...

³² Xem Lc 2:32; Đn 7:14: “Đấng Lão Thành trao cho Người quyền thống trị, vinh quang và vương vị; muôn người thuộc mọi dân tộc, quốc gia và ngôn ngữ đều phải phụng sự Người. Quyền thống trị của Người là quyền vĩnh cửu, không bao giờ mai một; vương quốc của Người sẽ chẳng hề suy vong”; Ga 3:17; 4:42; Lt 95: “... nhìn ngắm Chúa Kitô... Vua Hằng Sống, và trước mặt Ngài cả thế giới...”

³³ “Người Tôi trung khổ đau của Giêhô”: Is 42:1-9; 49:1-7; 50:4-11; 52:13—54:12; Mt 16:21tt; 17:22-23; 20:17-19; Lt 95: “...phải khó nhọc cùng Ta... theo Ta trong đau khổ...”

³⁴ Xem Lc 1:28-38 (“Xin vâng”); Mt 4:18-22; 9:9; Mc 1:16-20; Lc 5:1-11... Lt 95: “... nhìn ngắm Chúa Kitô... Vua Hằng Sống... Ngài kêu gọi hết thầy và mỗi người lắng nghe Ngài: ‘Ý Ta muốn chinh phục cả thế gian và mọi kẻ thù địch...’ Chúng ta đã được kêu gọi... và thông phần sứ mạng Đức Kitô qua các bí tích Rửa tội và Thêm sức.

. “Nào Đấng Kitô lại chẳng phải chịu khổ hình như thế, rồi mới vào trong vinh quang dành cho Người sao?”³⁶

- Thái độ đáp trả trước lời mời gọi hết sức vinh dự ấy:
- thờ ơ?³⁷
 - phục vụ vừa mức “lương tri kitô”³⁸?
 - không nề hà khó nhọc, xả thân hăng say phục vụ sát gót...?³⁹
- Thái độ đáp trả của tôi?
- cần nâng cấp?
 - phải nâng cấp mãi mãi...⁴⁰

³⁵ Xem Lc 1:38 (“Nữ tỳ” = “Tôi trung khổ đau” [Lc 2:35: “một lưỡi gươm sẽ đâm thấu tâm hồn bà”]; Ga 19:25.34); Mt 5:11-12; 10:17tt; 11:37-39; ... Lt 95: “...ai muốn theo Ta, phải khó nhọc cùng Ta, để khi đã theo Ta trong đau khổ...”

³⁶ Lc 24:26; xem Lc 9:22; 17:25; Ga 12:22-33; 17:1.5; Rm 6:4-5.8; 8:17; Gl 2:6; Pl 2:8-11; Cl 3:3-4; Dt 5:8-10; 2Tm 2:11-12; 1Pr 1:6-9; 4:12-14; Lt: 95: “...để khi đã theo Ta trong đau khổ, thì cũng được theo Ta trong vinh quang.”

³⁷ Không có “lương tri kitô”? Xem Mt 7:21-27; 19:16tt; Mc 10:17-22; Mt 22: 1tt;... Lt 96.

³⁸ Xem Lt 96: “... tất cả những ai có lương tri đều sẽ dâng trót mình để chịu khổ”; Mt 4:18-22; 9:9; 5:11-12.

³⁹ Xem Lt 97-98: “... họ dâng lễ vật quý giá và quan trọng hơn; họ tâm sự: ‘Lạy Chúa Hằng Sống của muôn loài, nhờ Chúa trợ giúp, con xin tiến dâng chính mình con lên trước lòng nhân từ vô biên Chúa và trước mặt Mẹ vinh hiển của Chúa cùng tất cả các thánh nam nữ nơi triều đình thiên quốc; và sau khi suy sết kỹ, con kỳ thực muốn cùng ước ao cũng như quyết tâm noi gương Chúa để chịu mọi si nhục, mọi khinh chê và mọi nghèo khó thực sự cũng như trong tinh thần – miễn đó là điều đưa việc phụng sự và làm vinh danh Chúa đến mức cao đẹp hơn – nếu Chúa muốn chọn và nhận con vào cuộc đời và bậc sống ấy”; Cv 5:40-41 (“Các tông đồ ra khỏi Thượng Hội Đồng, lòng hân hoan bởi được coi là xứng đáng chịu khổ nhục vì danh Đức Giêsu”); Rm 14:7-8; 2Cr 1:5; 4:7-18; 5:15; 1Pr 4:12-14.16;...

⁴⁰ Bởi “Hãy nên hoàn thiện như Cha anh em trên trời là Đấng hoàn thiện” (Mt 5:48) ... vô cùng. Xem dưới đây “Nước Trời II”.

⇒ **Đến thời viên mãn**

→ **Truyền tin:**⁴¹ Thiên Chúa

- muốn con người *hợp tác* trong công trình cứu độ (nhằm tiến hành công trình *theo cách thức con người*);

- nên hỏi ý kiến con người tự do;

- qua Đức Maria

. khiêm hạ... mà cao cả trong ơn thánh sủng;⁴²

. tha thiết chờ mong Đấng Thiên Sai [Đấng Cứu Độ];

. xác tín: Chúa muốn mình giữ mình đồng trình;⁴³

. không ‘háo danh’ nhưng *nhận định* ...

. “Đây tôi là *nữ tỳ* của Chúa”⁴⁴: chia sẻ cùng một mệnh vận với “*tôi trung khổ đau của Đức Chúa*”;

⁴¹ Lc 1:26-56. + Truyền tin cho thánh Giuse: Mt 1:18-21.24a.

⁴² Nữ Vương các Thiên Thần và các thánh: về mặt ơn thánh sủng, cao cả hơn cả thiên thần. “Mừng vui lên!” vì: “được đầy ân sủng... được Thiên Chúa ở cùng” (Lc 1:28): còn gì cao quý, thiết yếu hơn cho đời con người!

⁴³ Trinh nữ sinh con: ‘*dấu lạ*’ đã được Isaia tiên báo (Is 7:14 → đọc thêm các câu trước thì sẽ thấy là vua Akhát không tin vào Lời Chúa tiên báo cho thặng trận... nên không muốn nhận ‘*dấu lạ*’). Về câu: “Ông không ăn ở với bà, *cho đến khi* bà sinh một con trai” (Mt 1:25), xin xem câu 2Sm 6:23 [“Và Mikhan, con gái vua Saun, không có con *cho đến ngày chết*” tức không phải đến ngày chết Mikhan mới có con!] để hiểu kiểu nói của Cựu Ước; liên quan đến việc Đức Maria giữ mình đồng trình, còn có một sự kiện khác được nêu lên, đó là trong Tân Ước, có nhiều đoạn nhắc đến “*anh em*” (hoặc “*chị em*”) Đức Giêsu: Mt 12:46; 13:55; Ga 7:3; Cv 1:14; 1Cr 9:5; Gl 1:19... Nhưng, danh xưng đó đơn thuần mang ý nghĩa chỉ về “anh em họ” hoặc “anh em bà con” theo cách gọi của văn hóa Do thái hoặc Đông Phương. Quả thế, từ *adelphos* trong tiếng Hy Lạp, hoặc các từ tương đương trong tiếng Hipri hay Aram thường chỉ về tương quan gia tộc theo nghĩa rộng; chẳng hạn: St 13:8: Ápram và Lót (“Ông Ápram bảo ông Lót: ‘... chúng ta là *anh em* với nhau ...’”), cũng x. St 14:16; tương tự như vậy: St 29:15: Laban và Giacóp; Lv 10:4-6: anh em họ – các con ông Utdiên – khiêng xác hai con ông Aharon; hoặc: 1Sbn 23:22 (“anh em họ”). Hai từ *adelphos* (anh em) và *anèpsios* (anh em họ) được dùng như nhau (x. Tb 7:2-4.9: Raguên và Tôbít; Tôbia và Xara).

- . dù vậy, vẫn “xin vâng” vô điều kiện một khi nhận ra rõ ý Chúa, và kiên quyết trung thành *đến cùng*;
- . ngày càng nhận ra rõ hơn các thành tố trong kế hoạch của Chúa... “Trinh nữ thụ thai”!
- . mang thai thì phải để ý kiêng kỵ đủ thứ, đi đứng trông chừng từng ly từng tí... tránh gây hại cho bào thai... mang Chúa trong người, trong đời cũng phải thận trọng để tâm trông chừng như vậy!
- . đầy Chúa... để âm thầm mà “vội vã” mang Chúa đến cho người khác trong tinh thần phục vụ... có mang Chúa, có *đầy* Chúa thì mới *mang đến* cho người khác được...

→ **Ngôi Hai xuất phát**

- . từ ‘trái tim’ Thiên Chúa Ba Ngôi,⁴⁵
- . “từ nơi cung lòng Chúa Cha”⁴⁶

→ **Nhập Thể: tự hủy!**⁴⁷

- “Này Con đây, Con xin đến để thực thi ý Ngài!”⁴⁸
- từng bước – như nhịp chân gõ đều đi xuống bậc thang – xuyên qua các thế hệ lấm lem bùn nhơ tội lỗi,⁴⁹ Ngài đến ở giữa loài người...

⁴⁴ Danh xưng “*nữ tỳ của Chúa*” làm cho liên tưởng đến tên gọi “*Tôi Trung*” [khô đầu] của Đức Chúa (Is 42:1-9; 49:1-7; 50:4-11; 52:13—53:12): Đức Maria đã, với ơn Trên soi sáng, trực cảm ra được sứ mạng “xé con tim” Chúa trao phó cho mình?

⁴⁵ Nền tảng của việc tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu.

⁴⁶ Ga 1:18. Hộ tịch’ đời đời và lịch sử của Đức Giêsu Kitô: Ga 1:1-18; Mt 1:1-17 (từ trên xuống); Lc 3:23-38 (từ dưới lên).

⁴⁷ Tốt độ thể hiện qua cuộc tử nạn (xem Pl 2:6-8).

⁴⁸ Dt 10:7.9: nói lên quyết định tự nguyện đã tỏ bày từ trước... trong lòng Thiên Chúa Ba Ngôi [“... như Sách Thánh đã chép về Con” (Dt 10:7); x. Tv 39:8-9].

⁴⁹ Xem các gia phả Đức Giêsu Kitô: Mt 1:1-16; Lc 3:23-38.

- Đấng vô cùng vĩ đại thu mình đi vào trong ‘hai ba tế bào’...

- “Nước Trời giống như hạt cải!”⁵⁰

- khó nghèo, từ bỏ...

- khiêm hạ, âm thầm, ẩn dấu, nhỏ bé, không khoa chiêng gõ mõ;

- nhưng với tình yêu vô biên: giá trị là thế!⁵¹

- giá trị cứu độ vô cùng ngay từ giây phút đầu...

- dù chỉ một giây phút cũng đã đủ – dư dật nữa – để đền bù tội lỗi... nhưng vẫn tiếp tục lớn lên nơi cung lòng Đức Mẹ và tại Nadarét⁵²... sống và chết trên thập giá... vì muốn

. yêu thương *đến cùng*,⁵³ không tính toán đấng đo,⁵⁴

. sống trọn đời người, hầu

_ nêu bật bằng chứng tình yêu⁵⁵ [để thu hút...]

_ nên gương cho tất cả [lớn bé già trẻ]

. muốn ban sự sống *sung mãn*⁵⁶...

⁵⁰ Tôi ưa rùm beng, làm lớn... được mọi người biết đến...

⁵¹ Tương tự như thế trước mặt Thiên Chúa: giá trị cuộc sống và hành động của người sống trong ơn thánh sùng... không cần phải làm chuyện to tát trước mặt thế gian... chỉ cần làm [chuyện lớn cũng như chuyện nhỏ] với một *tình yêu lớn*!

⁵² Trình tự Nhập thể tiến hành từng bước và, được chừng nào có thể, theo luật tự nhiên, không nhảy vọt, không theo con đường đi tắt cho dễ... hoặc giải quyết bằng “phép lạ” (đó là “cám dỗ trong sa mạc”... và vẫn còn nhan nhản gặp thấy ngày nay).

⁵³ Xem Ga 13:1b.

⁵⁴ Tôi đấng đo, tính toán [chỉ lo vừa đủ để khỏi tội, để vào tới cửa thiên đàng...] trong cuộc sống đạo...

⁵⁵ Không những ‘tình yêu’ của nhân tính, mà là Tình Yêu Thiên Chúa nữa.

. để lại đầy đủ phương tiện cứu độ.⁵⁷ Lời Chúa,
Giáo hội, bí tích...

- Chúa phải lớn dần lên trong tâm lòng mỗi người...
- Thiên Chúa phán dạy chúng ta qua Thánh Tử,⁵⁸
- Ban Con Một là đã ban tất cả!⁵⁹

→ **Đi thăm bà Êlisabét**⁶⁰

- đi chúc mừng... nghe tin vui! Vui với người vui...
bất kể mệt nhọc đường xa⁶¹... đang lúc mang thai...
niềm vui là sức mạnh...
- đầy Chúa... làm sao giữ riêng một mình?! Tất phải
nôn nóng mang đến cho người khác... Nhưng để có
thể mang Chúa... thì phải *curu mang*, phải đầy Chúa!
- trong tinh thần phục vụ Chúa và tha nhân...
- “vội vã... lên miền núi”⁶²: có Chúa với mình, còn gì
e ngại... ai lại không tiến... và tiến lên cao?
- mẹ Đấng Thiên Sai “đến để phục vụ”... giúp người
chị họ lúc sinh nở...
- Đức Kitô đến chuẩn bị cho vị ‘tiên hô’ của mình:
làm cho “đầy tràn Thánh Thần”.⁶³ Bao giờ

⁵⁶ “Phản tôi, tôi đến để cho chiên được sống và sống dồi dào, sung mãn” (Ga 10:10b).

⁵⁷ Người kitô có biết tận dụng hay không, hay chỉ tỏ ra thờ ơ?

⁵⁸ “Thuở xưa, nhiều lần nhiều cách, Thiên Chúa đã phán dạy cha ông chúng ta qua các ngôn sứ; nhưng vào thời sau hết này, Thiên Chúa đã phán dạy chúng ta qua Thánh Tử” (Dt 1:1-2).

⁵⁹ “Một khi đã ban Con Một, lẽ nào Thiên Chúa lại chẳng rộng ban tất cả cho chúng ta?” (Rm 8:32).

⁶⁰ Lc 1:39-56.

⁶¹ Nadarét cách Ain Karim (6 km phía tây Giêrusalem) lối 110/120 km.

⁶² Tức Giuđêa.

⁶³ Lc 1:41b.

Thiên Chúa cũng ban cho dư đầy những gì cần thiết khi Ngài trao phó sứ mạng. Mọi kitô hữu đều đã nhận được sứ mạng...

- Gioan Tẩy Giả và bà Êlisabét nhận ra ngay! Đồng cảm giữa người kết hiệp với Chúa? Chỉ cần đầy Chúa là có sức thu hút... về với Chúa... dù không nói lên một lời nào!

- vinh dự, hân hoan... mà khiêm nhu cảm tạ Thiên Chúa, Đấng “đã làm” mọi sự! Cả một trời hoan lạc ngập tràn ơn cứu độ: “Linh hồn tôi ngợi khen Đức Chúa!...”⁶⁴ Hân hoan trong tin⁶⁵ yêu!

- hoan lạc không chỉ riêng cho người nhà ông Dacaria, mà hơn nữa và nhất là cho toàn thể nhân loại, cho tất cả chúng ta... để cùng với Đức Maria tán dương Thiên Chúa vì biết bao ân huệ Người ban xuống qua ơn cứu độ!

⇒ Cuộc đời ẩn dật

→ Giáng sinh⁶⁶

- ...Maria và Giuse đi khai sỏ như mọi người... đón nhận hoàn cảnh cụ thể... không chờ đặc ân;⁶⁷

- ý thức về biến cố trọng đại – Đấng Thiên Sai sinh ra – nhưng không sửa soạn rùm beng, rộn ràng, to tát, thể tục... cái trọng đại nằm ở một phía khác!

⁶⁴ Khiêm hạ, khiêm nhường không có nghĩa là không nhìn nhận và cao rao đúng cách, đúng lúc, những hồng ân Thiên Chúa ban cho để phục vụ Ngài; thánh Phaolô cũng đã thấy cần phải làm như thế (x. 2Cr 11:1—12:11). Vậy thì không nên lẫn lộn *khiêm nhường* với *nhún nhường*; khiêm nhường là sống đúng sự thật trước mặt Thiên Chúa; nhún nhường không nhìn nhận ân huệ Chúa ban là sống sai với sự thật.

⁶⁵ “... vì đã tin...” (Lc 1:45).

⁶⁶ Mt 1:18-25; Lc 2:1-38.

⁶⁷ Tôi có khăng khăng giữ chặt quyền lợi và tranh dành cho được đặc ân?

- đường núi đồi nhiều dốc: gồ ghề, sỏi đá... đặc biệt vất vả đối với thiếu phụ sắp sinh...
- ...lo cho con trong dạ... nhưng hai ông bà lại tràn đầy an bình... niềm vui là sức mạnh... trong tâm tình kết hợp thân mật, âm thầm mà sâu đậm với Hài nhi sắp sinh...
- về tôi: “không có chỗ trong quán trọ”⁶⁸ – *Hết chỗ!* Tâm lòng tôi, cuộc sống tôi... còn có chỗ cho Chúa hay không? Ưu tiên *một* dành cho ai, cho cái gì?
- lảng lo tìm chỗ tá túc... hang chiền lừ giữa đồng không⁶⁹ ... bên hành lang phòng công cộng...?
- hình dung cảnh chiền lừ, máng cỏ với ba Đấng;⁷⁰
- hạnh phúc thay tâm hồn máng cỏ – dù bé nhỏ, thấp hèn, nhưng – được đón Chúa!
- Maria ẵm Con vào lòng... Giuse âu yếm ngắm nhìn Trẻ Thơ... cả một trời *thân thương mật thiết* (*intimacy*)! ... đáng khát mong lắm thay!
- Giáng sinh: khởi điểm của mầu nhiệm *hiển linh*, Thiên Chúa hiển hiện trước mắt con người, trước mắt loài người với tình thương, ánh sáng và chân lý cứu độ của Ngài... để con người nhận ra và đón lấy các ân huệ ấy;
- ở mọi nơi và trong mọi thời, Đức Giêsu Cứu Thế vẫn tiếp tục âm thầm sinh ra, hiển linh giữa thế giới, trong các gia đình, cộng đoàn, nơi các tâm hồn... Emmanuel... Thánh Thể... gần gũi, thân mật... và qua lòng tin và gương sống của các môn đệ Ngài...

⁶⁸ Lc 2:7.

⁶⁹ Cảm thông...

⁷⁰ Khi gặp thiếu thốn một chút... những điều không đúng với sở thích... ?

- để *sinh* Đấng Cứu Tinh nhân loại thì phải *curu mang* Chúa Cứu Độ; muốn sinh Chúa ra trong các tâm hồn ... tất trước đó cũng phải *curu mang*, phải ‘*đầy*’ Chúa...
- Emmanuen ở mãi với chúng ta để giúp/biến chúng ta trở thành khí cụ của mầu nhiệm hiển linh hằng tiếp diễn giữa thế giới loài người...
- sứ thần với mục đồng: tin mừng⁷¹ ... họ đại diện cho nhân loại... Tin mừng đến với giới nghèo hèn, người ‘*bình tâm*’... vậy, cần trở nên như vậy...
- ngày trước, vui mừng vì có Đấng Thiên Sai... ngày nay, vui mừng vì có Đấng Cứu Độ!
- “*cứ dẫu này...*” quả đó là *dấu* độc đáo, dễ nhận bởi có ai bao giờ sinh ra trong hang lừa, máng cỏ như vậy đâu?
- đón nhận tin mừng và loan báo tin mừng!
- Sao “Giêrusalem [*lại*] *xôn xao*”⁷² sợ sệt, thay vì đưa dẫn con dân đến với Đấng Thiên Sai? Đó cũng là câu hỏi đặt ra cho người kitô!
- Ngôi Hai trở thành Cậu Bé Giêsu: non yếu, mỏng dòn, chịu sự giúp đỡ và hoàn toàn phó thác vào trong tay con người... mà ta lại không dám sống hoàn toàn phó thác vào trong tay Thiên Chúa!
- “*bình an cho người Chúa thương*”: người sống trong ơn thánh sủng...

→ **Cắt bì**⁷³ ... và tiến dâng trong Đền Thánh⁷⁴

⁷¹ Tôi cảm nhận được gì khi biết Chúa đã và đang đến... sinh ra trong lòng, trong đời tôi? Hãnh diện, vui mừng, biết ơn...? Tôi có hăng say, phấn khởi, hân hoan, xác tín đi loan báo “Tin Mừng” như các mục đồng? “Ai tìm thì sẽ thấy!” (Mt 7:8)

⁷² Mt 2:3b. “Sao chư dân lại *náo động*?...” (Tv 2:1tt).

⁷³ Xem St 17:10-14.

⁷⁴ “... một lưỡi guom sẽ đâm sâu tâm hồn bà!” (Lc 2:35).

- như mọi trẻ Do thái khác... không bao giờ có luật trừ...
- mọi người – cách riêng người kitô – đều thuộc về Thiên Chúa, đều phải sống thực cuộc đời hiến dâng cho Người;
- nỗi đau của Đức Mẹ... thấy máu con chảy ra...
- chỉ về giao ước mới sẽ ký trong máu Ngài... làm của lễ!
- kitô hữu cũng chịu ‘cắt bì’ trong tâm hồn qua phép rửa⁷⁵ để chết cho tội, để có đời sống của Chúa, để hoàn toàn thuộc riêng về Chúa...
- “Đặt tên là Giêsu”⁷⁶ “vì chính Người sẽ cứu dân Người”⁷⁷...người kitô có bốn phận thông dự vào trong công trình cứu độ đồng loại...
- ông Simêon và bà Anna...⁷⁸ những người lành thánh âm thầm... thời trước khi Chúa Giêsu đến... ở khắp nơi... đợi trông! Còn người kitô chẳng những nhờ đức tin mà nhìn thấy được Đấng Cứu Thế, nhưng còn được nhìn thấy trọn vẹn và được trực tiếp thụ hưởng những hoa trái do công trình cứu độ của Ngài mang lại!
- Simêon: thấy Đấng Thiên Sai là đủ...Philípphê: “xin cho thấy Chúa Cha là mãn nguyện!” Nguyện vọng số 1 của tôi là gì?
- nếu “lưỡi gươm” lớn dành cho người môn đệ số 1 là Đức Maria, thì các môn đệ khác – các kitô hữu – chắc

⁷⁵ Xem Rm 2:29; Pl 3:3 (“Chúng ta mới thật là những người được cắt bì, những người thờ phượng Thiên Chúa nhờ Thần Khí của Người, những người hiến ngang hãnh diện vì Đức Kitô Giêsu”); Cl 2:11-13.

⁷⁶ Lc 1:31; Mt 1:21.

⁷⁷ Mt 1:21.

⁷⁸ Xem Lc 2:33-38.

chấn cũng được dành cho những lưỡi guom – có lẽ nhỏ hơn – trong đời mình... đừng lấy làm lạ!

- Anna: “nói về Hài Nhi cho hết những ai đang mong chờ ngày Thiên Chúa cứu chuộc”⁷⁹ “Có đức tin là nhờ nghe giảng”⁸⁰ nghe nói... cần phải nói về Chúa... nói qua cuộc sống...

→ **Thánh Cả Giuse:**

- truyền tin cho thánh Giuse⁸¹

- công chính = lẳng lặng lánh đi,⁸² không muốn gây hại cho bạn mình...⁸³ cũng không thể nhận đứa con không rõ từ đâu ra!

- đảm nhận và hoàn thành sứ mạng chăm sóc Đấng Thiên Sai... không phải là thường, không phải là dễ!

- ‘xin vâng’ bằng *hành động*... không chỉ bằng môi mép... từng bước... = phó thác tin tưởng...

- về mặt danh dự: đứng hàng thứ, vai phụ... khiêm hạ, hăng say phục vụ, không tranh dành danh dự, chức phận;

- ân cần dưỡng nuôi, chăm lo cho người con không phải là của mình: vô vị lợi... chỉ biết một mục thực thi những gì Chúa muốn – “xin vâng” theo ý Chúa,

- cần trọng bảo vệ Chúa Giêsu khỏi những nguy hiểm đe dọa: *từ bên trong* = nghe theo tác động của Thiên Chúa [qua lời báo của thiên thần] (tin vào sức mạnh tác động của Chúa trong tâm hồn để đối phó – *từ bên trong* [như men, muối] – với những hiểm nguy vô số đang đe dọa con cái Thiên Chúa, trong thời đại này;

⁷⁹ Lc 2:38b.

⁸⁰ Rm 10:17.

⁸¹ Mt 1:18-21.24a.

⁸² Ds 5:11;31.

⁸³ Đnl 22:20t

- âm thầm làm tất cả trong lặng thinh... nơi sâu thẳm của cảnh vực thần linh...

- tại sao lại gọi là thánh *cá*? → Chúa Cha ‘chọn mặt gửi vàng’! Ở đây còn quý muôn vàn lần hơn vàng, hơn ngọc!

- rất có thể thánh nhân qua đời lúc Đức Giêsu chưa bắt đầu thời gian công khai rao giảng; thế thì có cái chết nào hạnh phúc hơn: trước sự hiện diện của Chúa Giêsu và Mẹ Maria!

→ ‘Ngôi sao của Người’⁸⁴ và ba nhà chiêm tinh⁸⁵

- những người thiện tâm, ra sức tìm chân lý, khắp nơi mọi thời...⁸⁶

- họ là *luong dân*: chân lý là để cho mọi người; sứ điệp Đức Kitô (Phúc âm) mang đến, Nước Chúa là ‘công giáo’!

- Thiên Chúa luôn đoái thương hướng dẫn... từ bên trong và từ bên ngoài;

- biết sáng suốt nhận định;

⁸⁴ Xem Mt 2:1-12 và Ds 24:17: “Một *vì sao* xuất hiện từ Giacóp, một vương trượng trời dấy từ Ítraen.” Rõ ràng phúc âm gia muốn nói về một ngôi sao ‘khác thường’: một *vì sao* “sao lạ”!

⁸⁵ Kiến thức [khoa học] để giúp tìm gặp Chúa, chứ không phải để chống lại, xa lìa Chúa... Gương can đảm: bỏ nhà ra đi... để cho lòng tin hướng dẫn... Gương khiêm hạ, hy sinh [đám vất vả đi xa...], v.v... Tạ ơn vì đức tin ban cho Phương Đông... qua các vị thừa sai, qua các ông bà tổ tiên chúng ta.

⁸⁶ Tự bản chất, con người nuôi khát vọng tìm biết chân lý, nhưng đôi lúc lại không ý thức rõ được như thế, hoặc không có đủ can đảm dành giờ, dành sức, dùng phương tiện để đi tìm... vậy, cần được đánh động, thức tỉnh, giúp đỡ... qua một chứng tá ‘nổi bật’ tựa ‘ngôi sao lạ’! Ánh quang Chân lý đôi lúc còn bị che mờ đi bởi lối sống không mấy đúng đắn của chính những người môn đồ – theo danh nghĩa – của “Đấng Chân Lý”! Ai dám tự cho mình là biết đúng, hiểu hết chân lý, không cần phải học hỏi? Chân lý có thể đến từ nhiều phía, ngay cả từ phía những kẻ nghịch thù... những kẻ xem ra sai lạc... Biết nhận ra và phân định những dấu chỉ thời đại...

- *bình tâm* can đảm đi theo dấu chỉ, không quản ngại khó khăn, nguy hiểm;

- một ‘vì sao’ có thể là *mới mọc*,⁸⁷ lóe sáng lạ thường, có khả năng thu hút chú ý, gây ấn tượng, thúc giục tìm tòi và cuốn hút... có *mới mẻ khác thường* thì mới có sức cuốn hút như thế... sáng chói lạ lùng cũng phải là cuộc sống của người kitô trước mặt anh chị em đồng loại.⁸⁸

- Giêrusalem náo động... lo sợ... giết hại...⁸⁹

- Đôi lúc, Chúa cũng dùng những người đối nghịch với Người để soi sáng, để chỉ giáo, để giúp chúng ta nhận ra con đường của Người;

- Nhà cầm quyền Do thái, giới thông Luật biết Đấng Thiên Sai sinh ra ở đâu, nhưng không nhận Người, còn tìm cách giết hại... Chỉ *biết* không thôi – dù biết rất nhiều – thì cũng chưa đủ để được cứu độ! ...

- “Chúa là mục tử chăn dắt tôi... còn sợ gì nguy khốn.”⁹⁰

- Những món quà quý của ba nhà chiêm tinh: vàng, nhũ hương và mộc dược... những món quà quý của người kitô: lòng vàng đối với ý Chúa, hương thơm

⁸⁷ “Mới mọc/xuất hiện”: đó là cách hiểu được các bản dịch Kinh Thánh trong các thứ tiếng Anh (“*at its rising*”), Pháp (“*à son lever*”), Tây Ban Nha (“*salir*”), Ý (“*sorgere*”)... đón nhận, dù bản Phổ Thông dịch là “xuất hiện bên phương đông” (“*in oriente*”).

⁸⁸ “Ánh sáng của anh em phải chiếu giải trước mặt thiên hạ, để họ thấy... mà tôn vinh Cha của anh em, Đấng ngự trên trời” (Mt 5:16); “Giữa thế hệ đó [gian tà, sa đọa], anh em phải chiếu sáng như những vì sao trên vòm trời...” (Pl 2:15; x. 2Cr 4:6).

⁸⁹ Mt 2:13-18. Trông đợi Đấng Thiên Sai theo kiểu trục lợi... với thái độ bám dính [thiếu bình tâm], bảo vệ tư lợi dù phải giết hại người khác... Giới cầm quyền Do thái *chỉ* hướng cho người khác tìm ra Chúa, đến với Chúa, nhưng chính mình thì lại không nhận ra và không đến được với Ngài!

⁹⁰ Tv 23:1.4.

đòi cầu nguyện, và niềm ước mong được tẩm ướp trong khổ đau hầu nên giống ‘Chúa Kitô chịu đóng đinh’ (= khiêm nhường bậc ba trong *Linh Thao*)!

- Niềm vui khôn tả vì có được đức tin!

- Bao trẻ thơ vô tội chưa có tiếng nói, đang tiếp tục bị giết hại giữa thiên thanh bạch nhật, nhân danh tự do và nhân quyền [!]; bao tiếng khóc không thanh âm đang vọng vang tới tận lương tâm loài người... tất cả chỉ vì ích kỷ, tư lợi, tham vọng!!!

- Người kitô: tạ ơn vì chẳng vất vả tìm tòi bao nhiêu mà vẫn có được... ngay từ lúc mới sinh ra!

- Ai dám cho mình là có chân lý toàn vẹn? Cần không ngừng sẵn sàng mở lòng, cầu xin, bình tâm lắng nghe, bàn hỏi, kiên nhẫn, nhận định...

→ **Lánh nạn sang Ai cập** xa xôi, xứ lạ quê người;⁹¹

- đường xa... ít nhất là 500-600 cây số [320-380 miles]: phía đông là sa mạc, phía tây là biển cả;

- đâu có ai bảo trợ, đâu có cơ quan từ thiện nào giúp!

- nhà đâu để ở cho gia đình có con thơ? và làm gì để sống [ngoài số vàng ba đạo sĩ dâng]?

- vâng lời, tin tưởng và phó thác...

- ở Ai cập lối 3 năm, cho đến khi Hêrôđê Cả băng hà;

- tại sao phải “chịu thua” Hêrôđê, phải chịu bao nhiêu gian khổ? Để chứng minh tình yêu; để sống thân phận của những người phải trải qua cảnh ngộ như thế... để nâng đỡ... họ!

→ **Hồi cư từ Ai cập về Nadarét**⁹²..

⁹¹ Xem Mt 2:13-15. Những người cha gia đình – cũng như các đấng bậc chăm sóc các cộng đoàn... – có lo cho con cái mình – các người trong cộng đoàn của mình – tránh khỏi những hiểm nguy xác hồn – đầy dẫy, nhan nhản giữa xã hội ngày nay – như thánh Giuse ngày xưa không?

- “càng lớn lên, thêm vững mạnh, đầy khôn ngoan và hằng được ơn nghĩa cùng Thiên Chúa”⁹³ → chương trình cho cả một đời người!
- hẳn là với sự hộ giúp của Đức Maria và thánh Giuse...⁹⁴
- ngắm nhìn, cảm nhận bầu khí đầm ấm, *thân mật* giữa ba Đấng trong gia đình Nadarét;
- cuộc sống bình dị như mọi trẻ nhỏ... mọi thanh thiếu niên... khác: học tập, làm lụng⁹⁵...
- ngắm nhìn Ngài: tập đi, tập nói, tập đọc (Thánh vịnh) ... giúp một tay trong công việc hằng ngày... học làm thợ...
- giá trị hành động của Chúa Giêsu trong đời âm thầm;
- “... giống như chúng ta mọi đàng, ngoại trừ tội lỗi”⁹⁶ để làm cho chúng ta nên giống Ngài, giống “hình ảnh” theo đó chúng ta đã được tạo dựng lúc ban đầu;
- lên 12⁹⁷ ... đối đáp với các bậc thầy Do thái⁹⁸ ...

⁹² Mt 2:19-23; Lc 2:39-40.

⁹³ Câu này – được nhắc tới 2 lần trong các câu 2:40.52 – tóm trọn tiến trình triển phát nhân bản và thiêng liêng (siêu nhiên) của Đức Giêsu trong 30 năm... đó cũng phải là tiến trình đời sống của mỗi chúng ta (như từng được gọi lên trong câu Lc 1:80, nói về thánh Gioan Tẩy Giả).

⁹⁴ Hẳn Chúa cũng muốn có người, như hai Đấng, ‘hộ giúp’ Ngài âm thầm lớn lên trong các tâm hồn: trong chính mình, nơi tha nhân: con cái, đàn em... với yêu thương, kính trọng, khó nhọc, kiên nhẫn, hy sinh... lớn lên giữa lòng xã hội, giữa lòng nhân loại.

⁹⁵ Không có gì khác lạ [giống như mọi người], không có biến cố... đến độ thánh Luca trình thuật về cuộc đời thơ ấu và tại Nadarét của Đức Giêsu qua 30 năm, trong chỉ vồn vẹn có 6-7 trang sách [cỡ trung bình], tức là bằng lối một phần chín những gì thánh sử viết về 3 năm Ngài rao giảng. Ai và ở đâu cũng nên thánh được: việc nên thánh Chúa đặt ở trong tâm tay mọi người...

⁹⁶ Dt 4:15.

- nỗi đau tìm Chúa!
- “sau *ba ngày*”: bước ‘thực tập’ chuẩn bị cho thời gian Chúa vắng bóng *ba ngày* sau cuộc tử nạn...
- “... không hiểu lời Người!”⁹⁹... nhưng cốt yếu: hiểu là có một lý do nào đó mình chưa hiểu ra... cũng thế trong các gia đình, trong các cộng đoàn.
- thế nên hàng năm, Đức Mẹ cứ nom nớp tự hỏi: có phải năm nay Người sẽ đi làm “*full time*” cho Cha Người?¹⁰⁰
- hiệp nhất và khác biệt giữa “*ba Đấng*”... trong gia đình;
- bổn phận đối với gia đình, đối với con cái, là ưu tiên số *một* trong sinh hoạt cuộc sống hằng ngày của các bậc làm cha mẹ;
- gia đình là “*Giáo hội tại gia*,” là môi trường đầu tiên của sinh hoạt “*tông đồ*,” của công tác “*truyền giáo*”;
- làm thế nào để các cộng đoàn trở thành như những gia đình, sống trong yêu thương, đầm ấm và tương trợ;
- bài học “*hai giai trật*” [= quyền bính và thánh thiện] đặc biệt nổi bật trong gia đình Nadarét; thánh thiện trở vượt hơn cả và tồn tại muôn đời;¹⁰¹

⁹⁷ Một mức trưởng thành của thiếu nhi Do thái [... nhập đoàn với các bạn đồng lứa, không còn phải thường xuyên đi bên cạnh cha mẹ... vì thế mới có chuyện ‘lạc mất’!]

⁹⁸ ... say sưa đến quên giờ về! [?].

⁹⁹ Lc 2:50.

¹⁰⁰ Thánh Anphong Ligôri đã đạt và làm luật sư lúc lồi 16 tuổi

¹⁰¹ “Trong các ân huệ của Thiên Chúa, anh em cứ tha thiết tìm những ơn cao trọng nhất. Nhưng đây tôi xin chỉ cho anh em con đường trở vượt hơn cả” (1Cr 12:31); “... Hiện nay đức tin, đức cậy, đức mến, cả ba đều tồn tại, nhưng cao trọng hơn cả là đức mến” (1Cr 13:13; x. 1Cr 13).

- nên thánh: phải nên thánh: đó là bổn phận hàng đầu, ưu tiên số 1!¹⁰²

¹⁰² Có xếp đặt lại trật tự trong cuộc sống thì mới nhận ra được ưu tiên số 1 này. Sở dĩ việc nên thánh thường xem ra xa vời, ít thực tế, chính là vì: **1). Thấy khó**, bởi: **a.** nhìn gương anh dũng của các thánh, nhất là qua cách các người viết truyện thánh miêu tả: son son thết vàng, thêm mắm thêm muối, làm cho người đọc có ấn tượng là các thánh đã được đưa “nguyên bìa” từ trên trời xuống! **b.** cho là phải làm những việc hiển hách, lừng danh, chói lọi, phải sống một đời khổ hạnh... **c.** thán phục nhưng bắt chước không nổi! **d.** hiểu nên thánh theo dạng “được phong”! **e.** làm như phải tự mình gồng sức để nên thánh... **f.** làm như thể nên thánh là phải đi theo con đường, sống ơn gọi người khác, không phải là của mình... **2). Nhưng là điều Chúa nhắc nhở [nếu không nói là đòi hỏi phải nên thánh]:** **a.** “Anh em hãy nên hoàn thiện như Cha anh em trên trời là Đấng hoàn thiện” [Mt 5:48; x. Lv 11:45b; 19:2]; **b.** “Không phải cứ nói ‘Lạy Chúa...’ là được vào Nước Trời cả đâu! Nhưng chỉ ai thi hành ý muốn của Cha Thầy... nói tiên tri... trừ quỷ... làm nhiều phép lạ...?... xéo đi... hỏi bọn làm điều gian ác” [Mt 7:21-23; x. Lc 6:47-49; 13:25-27], bởi không sống thánh [= trong ơn thánh sủng]; **c.** “Hãy ở lại trong Thầy!” [Ga 15:4]. **d.** “Chúa muốn cho mọi người được cứu độ và nhận biết chân lý” [1Tm 2:4; x. 1Tm 4: 10; Ep 1:4-5; Tt 2:11...]; “Ý muốn của Thiên Chúa là anh em nên thánh. Thật vậy, Thiên Chúa đã... kêu gọi chúng ta sống... thánh thiện” [1Tx 4:3.7; x. 1Cr 1:2] = nên thánh: x. Lv 11:44-45; 19:2; 20:26; 1Tx 4:3; 1Pr 1:15-16; là nên “giống Chúa” – Đấng Thánh – giống “hình ảnh” theo đó chúng ta đã được tạo dựng (x. St 1:27; Ep. 4:24; Cl 3:10) như Chúa muốn: *ngay từ đầu* Chúa đã tỏ rõ ý muốn chúng ta nên thánh, “nên đồng hình đồng dạng với Con của Người” (Rm 8:29). **3). Thế nên [có thể nên thánh]:** **a.** tin trung và “không chơi xấu”: nếu đã *đòi hỏi* thì Chúa cũng sẽ ban *đi ơn* và biết sẽ làm được (“Thiên Chúa là Đấng trung tín”: 1Cr 1:9; 10:13; 2Cr 1:18; 1Tx 5: 24; 2Tx 3:3; 2Tm 2:13; Dt 10:23; 11:11,...) **b.** nên thánh nhờ và với *sức Chúa*, chứ không phải *tự sức mình*... **c.** vì thế thánh Augustinô nói: “Người này người nọ nên thánh được, sao tôi lại không?” **4). Và phải nên thánh**, bởi *chỉ có hai đường* (x. Đnl 30:15-20): **a.** hoặc nên thánh để có khả năng tận hưởng hạnh phúc trường cửu; **b.** hoặc không... thì bất lực để hưởng hạnh phúc ... tức phải rơi vào cảnh trầm luân đời đời: “vì không thánh thiện, thì không ai sẽ được thấy Chúa” (Dt 12: 14). **5). Thực ra, nên thánh:** = **a.** sống vững trong ơn thánh sủng nhận được khi chịu phép rửa + **b.** thực thi thánh ý Chúa dành cho đời mình... [tức là làm bổn phận hằng ngày của đẳng bậc mình]. **6). Kitô hữu chính thực:** **a.** = thánh [‘công chính’; ‘hội thánh’; ‘đân thánh’; xin xem chẳng hạn Ga 10:34; Rm 1:7; 15:26. 31; 16:2 1Cr 1:2.30; 6:11; Cl 1:26; Dt 3:1; Cv 5:11; 9:13, v.v...]; **b.** bởi người Kitô đã và đang nên thánh hằng ngày, từng giây từng phút trong ơn thánh sủng, trong đời sống siêu nhiên. **7). Không thể dừng lại...** bằng lòng với một mức thánh thiện nào đó được, bởi: **a.** phải nên hoàn thiện như Cha ở trên trời... là

- cho đến “tuổi trạc 30”¹⁰³; tại sao 30? tam thập như lập? thực thành người về mặt con người để nên gương cho mọi hạng tuổi... sống trước, rồi mới giảng dạy!

_ trong những gì nhỏ bé, tầm thường, thấp hèn... [Đức Mẹ thay tã cho Con mình...]; nơi một môi trường bình dị, tầm thường...

_ trong tầm tay mọi người... làm việc bôn phận hằng ngày... với một tình yêu lớn...

- cộng đoàn giáo xứ/giáo hội cũng là một gia đình sống trong tình yêu thương, chứ không phải là đấu trường của tranh dành, chống đối... cần noi gương gia đình Nadarét...

- Đức Mẹ ghi tạc tất cả vào lòng để gẫm suy¹⁰⁴ ...

→ **Nhận định:** trong tiến trình cuộc sống và hoạt động của Đức Giêsu, hình như Ngài theo quy trình hành động Thiên Chúa đã soi sáng cho dân miền Đông Á biết, tức là:

Đáng *vô cùng* hoàn thiện... **b.** con người đã được tạo dựng *theo hình ảnh Chúa*, nên phải *giống Chúa* (= thánh) bao nhiêu có thể... có thể, thì mới ‘xứng đáng’ với Chúa và phù hợp với bản chất của mình... **c.** giữa thế gian lôi kéo ngược dòng, nếu *không tiến là lùi*... **c.** “Ai tưởng mình đang đứng vững, thì hãy coi chừng kéo ngã!” (1Cr 10:12, xem 1Pr 4:18). **d.** Để nói lên đã tiến không bao giờ ngừng trong nỗ lực thực thi ý Chúa, yêu mến Chúa, nên thánh, Inhã thường dùng một từ rất vắn gọn, đó là từ ‘*magis*’ [tiếng Latinh, tiếng Tây ban nha Inhã dùng các từ: ‘*mas*’ et ‘*mayor*’; tạm dịch là ‘*hơn nữa*’, ‘*lớn hơn*’ hoặc ‘*lớn nhất*’ chẳng hạn: yêu mến *hơn nữa*, nên thánh *hơn nữa*, để danh Chúa cả sáng *hơn nữa*,’ hoặc ‘...*tuỳệt mực*’ ... Về điểm này, xin xem Faucher Remy P.B., *Le plus grand service de Dieu. Étude sur le “Magis” ignatien*, thèse inédite, PUG, 1965.]. Đó là một đặc nét trong lý tưởng linh đạo Inhã. 8). Xin cho cảm nhận được phần nào cái quý hóa của một mức độ, một bước tiến trên đường thánh thiện... cũng như *niềm hào hứng* bởi có *khả năng tiến cao mãi* – tựa như được ‘thăng chức’ ... – trong mức độ yêu mến Chúa và thụ hưởng hạnh phúc muôn đời.

¹⁰³ Lc 3:23.

¹⁰⁴ Xem Lc 2:19. 51: chẳng thể mà ngài đã trở thành “môn đồ số một” của Đức Giêsu Kitô! Đó hẳn là phương cách tiến hành để trở thành *một Kitô khác*.

- trước tiên: *tu thân* [làm người, làm lại con người cho đúng với ý định Thiên Chúa, trong 30 năm lớn lên ở Nadarét]; sống trước, giảng sau;
- rồi đến: *tề gia* [sống trong gia đình thánh, nêu cao giá trị và tầm trọng yếu của gia đình];¹⁰⁵
- tiếp đó là *trị quốc* [thời gian rao giảng 3 năm tại xứ Palétin];
- và sau cùng: *bình thiên hạ* [qua việc phái gửi các tông đồ và môn đồ đi khắp thế gian để tiếp tục công trình của Ngài, mang bình an của ơn cứu độ đến với mọi người].¹⁰⁶
- *Lưu ý*: tầm trọng yếu
 - . của việc tu thân [đừng thay ông nước... phải thay nước – câu chuyện cậu bé “làm lại thế giới”];
 - . của gia đình...

⇒ Cuộc đời công khai rao giảng

→ Nước Trời II¹⁰⁷:

¹⁰⁵ “... biết điều khiển tốt gia đình mình, biết dạy con cái phục tùng cách rất nghiêm chỉnh, vì ai không biết điều khiển gia đình mình, thì làm sao có thể lo cho Hội Thánh của Thiên Chúa được?” (1Tm 3:4-5).

¹⁰⁶ Nhiều người muốn làm tông đồ... nhưng chỉ muốn đốt giai đoạn: chỉ muốn “tề gia” hay “bình ngay thiên hạ” [tổ chức hay đóng vai trò này nọ to tát...] mà trước đó, không muốn ra sức “tu thân,” “làm người” tức là sửa đổi con người mình lại cho giống như Chúa muốn! Ứng dụng vào lãnh vực tổ chức các đoàn nhóm, thì việc “làm người” có nghĩa là “trồng người,” huấn luyện nhân sự về mặt đạo đức cũng như kỹ thuật...

¹⁰⁷ Tiếp tục và minh họa *Nước Trời I* (trước đây). Xin dùng chẳng hạn đoạn Lc 3:21-22 và 4:1-44 – (nên chiêm niệm về các cuộc chịu phép rửa [Lc 3:21-22] và chịu cám dỗ trong sa mạc [Mt 4:1-11; Lc 4:1-13] trước, rồi sau đó suy chiêm chung trở lại từ Chịu phép rửa cho tới lúc Đức Giêsu rời khỏi Caphácnaum với mục đích trực tiếp là rút ra những nhận định cụ thể về *Nước Trời*) – để hiện đại

*** Chính thức giới thiệu và khai mạc: Chịu phép rửa**¹⁰⁸

- từ biệt Nadarét, cảnh sống êm ả 30 năm qua bên cạnh Mẹ... để bắt đầu cuộc đời *sứ mạng cam go* để mở Nước Chúa... nay đây mai đó, không có nơi gói đầu... cho đến chết...

- bùi ngủi... mà hăm hở... vì sứ mạng... đi về phía sông Giođan...

- hình dung cảnh tượng:

. Đấng Chí Thánh giữa những người tội lỗi, như một người tội lỗi – đồng hóa với người có tội để cứu chuộc, giải thoát họ khỏi tội lỗi... – đứng sắp hàng, chờ tới phiên mình...

. = Chiên Thiên Chúa, Đấng *gánh tội trần gian!* Đại diện cho loài người tội lỗi... hoàn nguyên công lý Thiên Chúa...

. Người nhìn những người quanh mình... loài người cần thông hối, cần được cứu độ, cần được quy tụ vào trong Nước Chúa, về trong gia đình của Cha... xót thương!

. con người Gioan Tẩy giả: quên mình vì sứ mạng¹⁰⁹ – khiêm hạ nói lên sự thật¹¹⁰ ... – can đảm làm chứng cho sự thật đến phải chết... (có thể, mới mở được đường trong các tâm hồn... đường dẫn vào Nước Chúa... nếu không thì chỉ

hóa cuộc chiêm niệm về *Nước Trời* (Lc 91-100: giới thiệu một cách tiên phác, con người và sứ mạng Đức Kitô), mà Inhã miêu trình trong *Linh Thao*, qua hình ảnh vua đời tạm và Vua đời đời, là Đức Kitô, Chúa chúng ta (cũng như để làm bước chuyển tiếp qua bài suy niệm *Hai cờ hiệu* sẽ trình bày sau đây).

¹⁰⁸ Mt 3:13-17 (“Con yêu dấu”); Mc 1:9-11 (“Con yêu dấu”; “...các tầng trời xé ra”); Lc 3:21-22 (“cầu nguyện thì trời mở ra”).

¹⁰⁹ “Người phải nổi bật lên, còn tôi phải lu mờ đi!” (Ga 3:30).

¹¹⁰ Lời chứng của Gioan Tẩy Giả: xin xem Ga 1:19-34; 3:22-30.

chặn nghẽn lối đi! – ...mới có thể làm chứng cho sự thật... nếu không thì chỉ là phản chứng!

. đối thoại với đấng tiền hô: *cứ làm theo ý Cha* ... để nên *dấu chỉ*, giúp cho con người nhận ra Nước Chúa...;¹¹¹

. phép rửa Gioan: biểu tượng của việc *xóa tội*, của việc *thánh hóa nước*... chuẩn bị cho Phép Rửa của Người sau này “trong Thánh Thần,”¹¹² ban sự sống đời đời, hầu làm con cái trong gia đình của Cha, trong Nước Chúa...

. cầu nguyện: “Trời mở ra!”: cầu nguyện quả thật cao quý! – vinh dự được gặp và nói chuyện với Chúa bất cứ ở đâu và bất cứ lúc nào!¹¹³

- cuộc hiển linh “tam vị”:¹¹⁴

. Đức Giêsu được xức Dầu (Kitô) trong Thánh Thần... người kitô cũng là người được xức dầu để trở thành những “Kitô khác”,¹¹⁵

¹¹¹ Gioan Tẩy Giá: mẫu gương sáng chói cho những ai có sứ mạng ‘dọn đường’ [= hết mọi kitô hữu theo trật bậc, cương vị và chức năng của mình] cho Chúa bên các tâm hồn (để đưa đến với Chúa, không níu kéo lại cho mình), và làm chứng cho Chúa, cho sự thật đến giọt máu cuối cùng. “Người phải nổi bật lên, còn tôi phải lu mờ đi” (Ga 3:30).

¹¹² Ga 1:33.

¹¹³ “Phải, có dân tộc vĩ đại nào được thần minh ở gần, như Đức Chúa, Thiên Chúa chúng ta, ở gần chúng ta, mỗi khi chúng ta kêu cầu Người?” (Đnl 4:7).

¹¹⁴ Đây là lần mạc khải [đầu tiên] rõ nhất, súc tích, đầy ấn tượng và sống động nhất về Thiên Chúa Ba Ngôi.

¹¹⁵ Xem 1Ga 2:20,27. Trong suốt đời mình, người kitô được xức dầu nhiều lần: trong phép Rửa tội, trong phép Thêm sức, trong phép Truyền chức thánh đối với các linh mục, trong phép Xức dầu bệnh nhân. Xức dầu là hành động thánh hiến cho sứ vụ Thiên Chúa trao phó [thông dự vào sứ mạng của Đức Kitô]; xức dầu là nhận lấy Thánh Thần để hiểu Lời Chúa, để biết ý Chúa; việc xức dầu còn được coi như là bước chuẩn bị để sẵn sàng bước vào trận đấu, hệt như các tay đấu bôi dầu lên người trước khi lên võ đài [tức là làm chiến sĩ cho Nước Chúa]; sau nữa, việc xức dầu còn mang ý nghĩa chữa lành.

. tiếng từ trời, từ Cha: “Đây là Con yêu dấu của Ta...”¹¹⁶ chính thức long trọng *giới thiệu Đức Kitô*, Đấng Thiên Sai, Người Con Một – là Mêsia, là Vua – cho loài người... noi theo... – Đó là lời mời gọi nhận lấy *ơn làm nghĩa tử* qua tin nhận, *thống hối* và *Phép Rửa!* – Có được mấy người hết tình nghe theo?

. mạc khải “tam vị”: mạc khải của tình thân thương, của tin tưởng phó thác, vén mở cho con người biết “tâm sự” độc đáo, biết về đời sống nội tại trong Thiên Chúa Ba Ngôi!... mời gọi con người, mọi người, ngay cả những người tội lỗi đi vào trong tình thân mật với Người, qua Người Con Một! Đó hẳn là ý nghĩa tiềm nặc gói ghém ở trong biến cố “chịu phép rửa”, công khai, chính thức khai mở Nước Trời?

- tóm lại: cùng với biến cố giáng sinh (báo tin cho mục đồng, dâng vào đền thánh, Symêon, Anna...), sự việc ba nhà chiêm tinh Đông phương đến kính viếng và cả ‘dấu chỉ’ biến nước thành rượu ở Cana sau này, trình thuật long trọng về việc chịu phép rửa, làm nên một ‘mầu nhiệm’ duy nhất, mầu nhiệm *thần hiện*, tức Thiên Chúa – Ba Ngôi – tỏ mình cho nhân loại, cho người ở gần cũng như ở xa... việc ‘tỏ mình’ ấy được kết tinh và tiếp tục hiển hiện nơi Đức Kitô Giêsu, trong toàn bộ cuộc đời của Ngài, ở giữa loài người, để thân tình vén mở cho thấy Tình Yêu...; những gì trước kia còn ẩn nặc thì nay được công khai mạc khải trước mặt toàn thể nhân loại.¹¹⁷

¹¹⁶ Xem Tv 2.

¹¹⁷ X. Ep 3:5-6.

* **Chuẩn bị: Chịu cám dỗ trong sa mạc**¹¹⁸

- "...được Thánh Thần dẫn đi..." chứ không liều mình... theo ý Chúa, chứ không tự ý riêng mình... đúng với *sứ mạng* trong đời kitô khi làm việc cho Nước Chúa... để chiến thắng như Đức Giêsu;

- ‘cấm phòng nhận định’¹¹⁹ ...

- thần dữ dò xem, thừa cơ (đói...) – cám dỗ tinh vi đối với người có trình độ thiêng liêng: không làm trái, mà làm ý Chúa theo một cách thức *khác, dễ* hơn, xem ra thành công *nhANH chóng* hơn... [tránh đi qua con đường thánh giá!];

- = a) thỏa mãn vật chất, tích lũy *tiền của*,¹²⁰ lạm dụng quyền bính, tìm tư lợi – b) chạy theo tiếng tăm, *hư danh*,¹²¹ suy luận theo kiểu loài người, thế tục, chạy theo giải pháp dễ – c) *kiêu căng*¹²²... mà gọi là dùng phương tiện để làm công tác Chúa trao phó: hẳn là một thứ duy vật chủ nghĩa thiêng liêng nguy trang!

- đó là 3 cấp cám dỗ thông thường trong đời người... người tông đồ trong Nước Chúa!

- Đức Giêsu dùng Lời Chúa¹²³ [thanh kiếm sắc bén¹²⁴] đánh bại Satan... Vậy, học biết Lời Chúa để chiến đấu và để chiến thắng ...¹²⁵

¹¹⁸ Mt 4:1-11 (bánh – nóc đền thờ – núi cao); Mc 1:12-13; Lc 4:1-13 (bánh – núi cao – nóc đền thờ); xin xem thêm Dt 12:4. Về con số 40, xin xem: St 7:4; 8:6; Xh 24:18; 34:28; Ds 23:25; 14:33.34; Đnl 1:3; 8:2.4; 29:4; 1V 19:8.

¹¹⁹ Có thể nói Đức Kitô đã muốn “cấm phòng” để nhận định về sứ mạng – nhất là về cách thức tiến hành sứ mạng – đã lãnh nhận... để chuẩn bị cho cuộc đời công khai rao giảng.

¹²⁰ “Cội rễ sinh ra mọi điều ác là lòng ham muốn tiền bạc...” (1Tm 6:10).

¹²¹ “Thiên sứ sẽ tay đỡ tay nâng...” (Tv 91[90]:12). Xin lưu ý: các đợt cám dỗ được xếp thứ tự theo Máttêu (Mt 4:1-11).

¹²² Xem Lc 136-142tt: “Hai cờ hiệu.”

¹²³ Các câu: Đnl 8:3; 6:16; 6:5 [= “Hãy yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của anh em, hết lòng dạ (*heart*), hết linh hồn (*soul*), hết sức lực (*might*) anh em.” Ba đợt

- “Người ta sống không chỉ nhờ bánh nhưng là nhờ vào mọi lời từ miệng Thiên Chúa phán ra”¹²⁶: Lời Chúa... và cả ‘bánh thánh’: Mình Máu Chúa...
- “Người chớ thử thách Chúa, Thiên Chúa của ngươi”¹²⁷ Không chịu nỗ lực, cố gắng, chỉ ngồi không chờ ơn?
- “Người phải bái lạy Chúa, Thiên Chúa của ngươi, và *chỉ* thờ phượng *một* mình Người”¹²⁸ ... “*Chỉ*” hoặc *không, cùng với* hoặc *sau* các tạo vật?
- chịu cám dỗ = *khiêm hạ cùng tội*, bởi mang lấy trọn thân phận yếu hèn của con người đến mức *thấp nhất có thể* [sau cám dỗ là tội lỗi; mà Đức Giêsu không có và không thể phạm tội].¹²⁹
- nhất quyết đi đúng con đường thánh ý Chúa Cha.
- cám dỗ không phải là tội, cũng không hẳn là làm cho ra xấu hơn, nhưng là dịp để biết mình, cũng như

cám dỗ đánh vào ba điểm của ‘điều luật’ chủ yếu này]. Sức mạnh vô song của Lời Chúa: “Lời Thiên Chúa là lời sống động, hữu hiệu và sắc bén hơn cả gươm hai lưỡi: xuyên thấu chỗ phân cách tâm với linh, cốt với tủy; lời đó phê phán tâm tình cũng như tư tưởng của lòng người” (Dt 4:12).

¹²⁴ Xem Dt 4:12.

¹²⁵ Xem 1Cr 10:13 [“Người không để anh em bị thử thách quá sức...”]; 2Cr 12:9 [“Ôn Ta đủ cho con!”]; 2Cr 12:10 [“Khi tôi yếu, chính là lúc tôi mạnh”]; Pl 4:13 [Tôi có sức chịu mọi sự, trong Đấng ban sức mạnh cho tôi”], Rm 8:31b [“Có Thiên Chúa bênh đỡ chúng ta, ai còn chống lại được chúng ta?”], v.v...

¹²⁶ Đnl 8:3.

¹²⁷ Đnl 6:16 (chống lại cách Satan áp dụng Kinh Thánh (Tv 91:11-12) lệch lạc).

¹²⁸ Đnl 6:13.

¹²⁹ Ngài giống như chúng ta *mọi dằng*, ngoại trừ tội lỗi: “Vị Thượng Tể của chúng ta không phải là Đấng không biết cảm thương những nỗi yếu hèn của ta, vì Người đã chịu thử thách về mọi phương diện cũng như ta, nhưng không phạm tội” (Dt 4:15).

để lập công qua “cuộc chiến” chống lại¹³⁰... cậy dựa vào sức mạnh Đức Kitô mang lại, ban cho...

- “Quý bỏ đi, chớ dịp khác”: vậy, *không ngừng để cao cảnh giác!* Càng tiến cao trong kinh nghiệm nội tâm, thiêng liêng, thì càng phải cẩn trọng, bởi cảm dỗ càng trở thành tinh vi hơn, và khó mà tránh khỏi.¹³¹

- cuộc chiến đấu “sa mạc”, các cảm dỗ cũng thường xảy đến ngay trong những lúc tĩnh tâm, cảm phòng... nếu biết chiến đấu với Chúa thì tiến sâu vào trong ánh sáng, tình thân, sức mạnh... của Người!

*** Tinh thần và phương thức hoạt động: nhận định¹³²**

- Nước Chúa bắt đầu từ trong tâm lòng mỗi người... đi ra... cho đến tận cùng trái đất (xét về mặt lịch sử);

- “*Thánh Thần* ngự xuống... được đầy *Thánh Thần*... được *Thánh Thần* dẫn đi... được quyền năng *Thần Khí* thúc đẩy... *Thần Khí* Chúa ngự trên tôi... Người sai tôi đi...”:

- Vậy, Nước Chúa và chương trình, kế hoạch của Chúa trước tiên dựa trên sức mạnh của *Thánh Linh*;¹³³ chứ không phải là trên chức quyền, danh giá, uy thế trần gian, hoặc là trên tài giỏi, bằng biểu, tiền của, v.v. các thứ đó dù có hữu ích thì cũng chỉ là phụ thuộc;¹³⁴

¹³⁰ Trong tác phẩm *Le Cid*, kịch sĩ Pháp, Pierre Corneille đã có dịp nêu bật ý nghĩa và giá trị của ‘cái khó’ trong một cuộc chiến: “Đánh không cam go, thắng không oai hùng!”

¹³¹ Vậy cần phải “cư an, tư nguy” [trương đương với câu “*si vis pacem, para bellum*”]: có sẵn sàng chiến đấu thì mới hưởng được an bình].

¹³² Dựa theo – xin được nhắc lại – các đoạn Lc 3:21-22 và 4:1-44.

¹³³ *Tác động của Thánh Linh* được đặc biệt nhấn mạnh từ lúc khởi đầu cuộc công khai rao giảng của Đức Kitô (khi chịu phép rửa, khi đi vào sa mạc, lúc ở hội đường Nadarét và ngay cả từ lúc Mẹ Ngài thụ thai: x. Lc 1:26tt), cũng như trong những bước đầu của tác vụ các Tông Đồ (x. Cv 1:2.5.8; 2: 1tt).

¹³⁴ “Nước tôi không thuộc về thế gian này” (Ga 18:36).

- Nước Chúa sống nhờ Lời Chúa (Kinh Thánh); kế hoạch của Chúa được nói lên qua Lời Chúa;¹³⁵
- sứ mạng ủy thác và nhận lãnh → Phép rửa;¹³⁶
- cần chuẩn bị trong thử thách cam go, trong chiến đấu → Cầu nguyện, chịu cám dỗ... cuộc chiến trường kỳ... cho đến hơi thở cuối cùng... Vậy, cần không ngừng cảnh giác, luyện tập và trang bị đầy đủ lương thực, khí giới;¹³⁷
- đoạn trích sách ngôn sứ Isaia¹³⁸ trước tiên phải được hiểu theo ý nghĩa tinh thần, thiêng liêng (giải phóng khỏi ách tội lỗi, ban ơn cứu độ¹³⁹), mà vẫn không quên chiều kích trần thế, xã hội loài người...

¹³⁵ Kinh Thánh được thường xuyên trung dẫn: “Con là Con của Cha; ngày hôm nay, Cha đã sinh ra con” (Tv 2:7); “Người ta sống không chỉ nhờ com bánh” (Đnl 8:3); “...Người chớ thử thách Đức Chúa...” (Đnl 6:16); “Người phải bái lạy Đức Chúa... phải thờ phượng một mình Người mà thôi” (Đnl 6:13); “Thần Khí Chúa ngự trên tôi...” (Isaia 61:1-2); và 1V 17:9-16 (Elia với bà góa thành Xarépta); 2V 5:1-19 (Élisa chữa cho Naaman khỏi phong hủi).

¹³⁶ “Đang lúc Ngài cầu nguyện thì trời mở ra” (Lc 4:21); xin cũng xem Đnl 4:7; Tv 145:18.

¹³⁷ Bối cảnh cuộc chiến trong Nước Trời: Mt 10:34-36; Lc 12:51-53; Ep 6:10-17 [“Hãy mặc lấy binh giáp của Thiên Chúa...”]; x. Is 11:4-5; 59:16-18; Kn 5:17-23; Rm 13:12; 1Tx 5:8. Vậy, vai trò làm *chiến sĩ* (bí tích Thêm sức: đáng tiếc hơi bị ‘coi thường’ – bí tích của trường thành thiêng liêng, của nỗ lực hợp tác trong Nước Chúa, của năng lực ‘tông đồ’ trong công tác Phúc Âm hóa, của chiều kích cộng đoàn, xã hội, thế giới... trong thân mình Đức Kitô toàn thể. Và nếu muốn chiến đấu và chiến thắng trong cuộc chiến thiêng liêng, tất cần phải “tập trận thiêng liêng” (Tập dụng thần công: *Linh Thao?*); và binh sĩ nào lại không nghe nói đến câu: “Thao trường đồ mồ hôi, chiến trường bớt đồ máu”?

¹³⁸ Thánh Hiêrônimô gọi tiên tri Isaia là “phúc âm gia,” là “tông đồ”, và coi cuốn sách là “Sách Thánh chứa toàn bộ các mầu nhiệm về Chúa” từ khi sinh ra cho đến lúc sống lại, làm Đấng Cứu Độ muôn dân (bài đọc lễ thánh Hiêrônimô, 30 tháng 9, x. *Kinh Sách*).

¹³⁹ Mở Nước Thiên Chúa, quy tụ mọi loài, toàn thể nhân loại về với Thiên Chúa [tác vụ của “Vua đời đời” theo nhân quan *Lt Inhã*].

- phổ quát, công giáo... vượt cả ra ngoài biên giới Pa-létin;¹⁴⁰ tại sao còn có nhiều hàng rào phân cách chia rẽ trong các gia đình, trong các cộng đoàn, v.v... ?
- thái độ đối với Đức Kitô: người *bình tâm* đón nhận, được thu hút; người ‘dính bện’ đánh phá, tẩy chay...
- trong Nước Chúa: không hoạt động được ở nơi này, môi trường này với công tác này, thì qua nơi khác, vào môi trường khác, làm công tác khác; đi qua Caphácnaum... bởi người tông đồ chân chính không bao giờ thất bại, vì một khi đã nhận định và làm theo ý Chúa, thì đã thành công trước mặt Chúa...
- cần người *hợp tác* [nhóm môn đồ... trong tư thế là *bạn hữu*, không phải là công chức!... làm hết mình, hết việc, chứ không phải cho hết giờ để lãnh lương, lãnh huy chương!]
- sức thu hút của Đức Giêsu [Nadarét và Caphácnaum]: hễ ở đâu có và hễ mang ‘tinh thần’ Đức Giêsu là có sức hấp thu thực sự... không giả tạo!
- phép lạ:¹⁴¹ dấu chỉ về thời thiên sai, về sứ mạng thiên sai của Đức Kitô và về Nước Thiên Chúa; cơ

¹⁴⁰ Isaia với phổ quát tính: “Người ngoại bang gắn bó cùng Đức Chúa chớ nói rằng: ‘Hỡi Đức Chúa đã tách tôi ra khỏi dân Người.’ Người ngoại bang nào gắn bó cùng Đức Chúa... đều được Ta dẫn lên núi thánh và cho hoan hỷ nơi nhà cầu nguyện của Ta... nhà của Ta sẽ được gọi là nhà cầu nguyện của muôn dân (x. Mc 11:17a)... Ngoài những người đã được tập hợp, Ta sẽ tập hợp thêm nữa về với Ítraen” (Is 56:3a.6-8); xin cũng xem: Is 8:23; 9:1, và Mt 4:15-16 (“...Galilê, miền đất lương dân...”).

¹⁴¹ Ôn làm phép lạ không cần thiết để được cứu rỗi; ơn thánh sùng mới cần thiết: Mt 7:21-23 [“... ‘nào chúng tôi đã chẳng nhân danh Chúa mà nói tiên tri, nhân danh Chúa mà trừ quỷ, nhân danh Chúa mà làm nhiều phép lạ đó sao?’ Và bấy giờ Thầy sẽ tuyên bố với họ: ‘Ta không hề biết các ngươi; xéo đi cho khuất mắt Ta, hỡi bọn làm điều gian ác!’” Về ơn hay đặc sùng nói tiếng lạ, xin xem 1Cr 14:1-23. Chẳng phải những lời Đức Giêsu nói trong Phúc âm Luca (11:29-30) là để đặc biệt dành cho những ai cứ mãi bôn ba đi tìm ‘phép lạ’, ‘dấu lạ’ mà quên “dấu lạ ông Giona” (= cuộc khổ nạn, tử nạn và phục sinh của Đức Kitô)?

hội giúp đón nhận, củng cố và phát triển đức tin;¹⁴² ngày nay – không như những buổi đầu Giáo Hội, lúc mà đức tin kitô chưa được biết đến nhiều... – không cần đến nhiều phép lạ vật lý, thể lý; nên lưu ý nhiều hơn đến ‘phép lạ tinh thần’: có sức để gánh vác khổ đau cùng với Đức Kitô chịu đóng đinh [bí tích ‘xức dầu cho bệnh nhân’ là để, trước tiên, ban cho sức mạnh ấy].

- vai trò của cầu nguyện:¹⁴³ nhu cầu thân mật [mức ra nghị lực], nhu cầu nhận định ý Chúa [báo cáo, đối chiếu và đón nhận ánh sáng mới]...

- tinh thần thanh thoát, không dính bén... sẵn sàng ra đi... dù ở Caphácnaum thì thoải mái, làm được việc... nhưng có sứ mệnh đối với những nơi, những người khác nữa...

¹⁴² ...hơn là để nói lên lòng nhân hậu xót thương: xin xem Mt 8:3t.13; 9:2t.21-24.28-29; 10:52t; 12:38-39; 13:58t; 14:36; 15:28; Mc 5:36t; Lc 17:19; Ga 2:11; v.v... Các phép lạ thuật lại trong Phúc âm thường đi liền với lòng tin; chẳng hạn: “Đức Giêsu đã làm dấu lạ đầu tiên... tại Cana miền Galilê và bày tỏ vinh quang của Người. Và các môn đệ đã *tin* vào Người” (Ga 2:11).

¹⁴³ **Đức Giêsu cầu nguyện:** ở những nơi vắng vẻ hoặc ban đêm: Mt 14:23; Mc 1:35; Lc 5:16; khi ăn: Mt 14:19; 26:26-27; để ca tụng Thiên Chúa về hồng ân dành cho người nhỏ bé: Mt 11: 25-27; Lc 10: 21-22; để cầu bầu: cho những kẻ giết hại mình: Lc 23:34; cho Phêrô: Lc 22:32; cho các môn đồ và những ai tin vào lời các ngài: Ga 17:9-24; cho chính mình: Mt 26:39 (x. Ga 17:1-5; Dt 5:7); trong những biến cố quan trọng, như: khi chịu phép rửa: Lc 3:21; trước khi chọn 12 tông đồ: Lc 6:12; lúc dạy kinh Lạy Cha: Lc 11:1 [Mt 6:5]; trong dịp Phêrô tuyên xưng đức tin: Lc 9:18; lúc hiến dung: Lc 9:28-29; trong vườn cây dầu: Mt 26:36-44; Lc 22:41; trên Thánh Giá: Mt 27:46; Lc 23:34.46... Ngài thường xuyên kết hợp với Chúa Cha (Mt 11:25-27), và không bao giờ Chúa Cha để Ngài lẻ loi một mình (Ga 8:29) và hằng nhậm lời Ngài (Ga 11:22.42; Mt 26:53). Qua gương sống cũng như qua lời dạy, Đức Giêsu đã không những chỉ vẽ cho biết cách cầu nguyện, mà hơn nữa, còn ghi tạc vào lòng các môn đồ xác tín về tầm thiết yếu cốt lõi của việc cầu nguyện (Mt 6:5+). Và giờ đây, trong vinh quang nơi cõi vĩnh phúc, Ngài hằng không ngừng khẩn cầu, bầu cử cho các môn đồ của mình (Rm 8:34; Dt 7:25; 1Ga 2:1), như Ngài đã hứa (Ga 14:16). Xin cũng xem Mc 9:28-29.

*** Điều kiện tối cần để làm việc trong Nước Trời:**

- bỏ mình...
- cầu nguyện...
- đầy Thánh Thần...

*** Ứng dụng cụ thể: [lặp lại] ý tưởng Inhã:¹⁴⁴**

- vinh dự được mời gọi¹⁴⁵
 - _ do chính Đức Giêsu, Vua đời đời,¹⁴⁶
 - _ để hợp tác vào một công tác vĩ đại nhất,¹⁴⁷
- đáp trả:
 - _ không để ý, lơ là...
 - đại ngu si!
 - _ đáp trả miễn cưỡng, so đo...
 - chậm hiểu!
 - _ hãnh diện xả thân phục vụ...

¹⁴⁴ Xem *Lt* 94-98 [và trước đây trong Nước Trời I]..

¹⁴⁵ Qua phép rửa mọi kitô hữu đều đã được mời gọi... và đã chấp nhận chia sẻ *sứ mạng ba chiều kích* [tiên tri, linh mục và vương giả] của Đức Kitô. Trong tiến trình lịch sử, Thiên Chúa không ngừng kêu gọi loài người mở lòng đón nhận ơn cứu độ – chẳng hạn như qua các giao ước (Nôê, Abraham, Môsê, Đavít...), qua việc hiện thực hóa các lời hứa, đặc biệt và cuối cùng là trong Đức Giêsu Kitô; thế nên, Giáo Hội và mỗi kitô hữu cũng có sứ mạng và bổn phận mời gọi như thế: mời gọi kiên trì, mời gọi bằng lời nói, và nhất là bằng cuộc sống chứng tá.

¹⁴⁶ Một lời mời gọi đến từ một Đấng cao trọng không ai sánh bằng; một lời mời gọi không gì cao cả hơn, không gì vinh dự bằng, một lời mời gọi *không thể nhầm lẫn* và luôn có *ơn trợ giúp* đi kèm theo. Vì thế, được mời gọi như thế là một vinh dự không gì lớn, quý bằng!

¹⁴⁷ Công tác đó là *Nước Chúa*. Được mời gọi hợp tác vào trong công trình ấy là một vinh dự lớn nhất có thể! Cái *cao cả* và *vinh dự* của việc hợp tác không nhất thiết hệ tại ở cấp bậc, địa vị đóng giữ ở trong cơ cấu tổ chức của công tác đó, cho bằng ở nơi tinh thần, nhiệt huyết, hiệu năng... mà người hợp tác chứng tỏ... và qua đó, tỏ rõ tư cách *anh hùng, 'trung thân'*!

— anh hùng, bậc trung thần!

- nâng cấp [không ngừng = nên thánh thêm mãi¹⁴⁸]...

→ **Bài giảng trên núi:**¹⁴⁹

- tinh thần công dân Nước Trời, tinh thần kitô;

- trong *Linh Thao*:

_ tiếp theo “Hai cờ hiệu”

_ và chuẩn bị cho “Ba bậc khiêm nhường” [cùng chịu nhục nhã, khổ đau với Đức Kitô, mẫu gương của nhân loại, của tình yêu tốt đẹp];

- nội dung 8 mối phúc thật:

a. thái độ tâm hồn cần có để đón nhận Nước Trời:

1 và **2**¹⁵⁰: khó nghèo, bé mọn,¹⁵¹ thấp cổ bé miệng, không có tiếng nói trong xã hội, nạn nhân của bạo lực, áp bức... chuyện thường thấy trong xã hội loài người... [NB: Nước Trời = Đất Hứa]

¹⁴⁸ Xem Mt 5:48.

¹⁴⁹ Mt 5:1-12; xem thêm Lc 6:20-23. Đức Giêsu còn nêu lên các phúc thật khác, như: Mt 11:6; 13:16; 24:46; Lc 11:27-28; v.v. Mang tính chất chủ yếu *cánh chung*, nhưng không vì thế mà tám mối phúc thật không đem lại những niềm hạnh phúc, niềm vui cụ thể và thiết thực, nhất là trong tâm hồn, ngay từ bây giờ. Và như thế, nêu bật hai khía cạnh ‘khổ’ và ‘phúc’, Bài giảng trên núi gọi lên rõ mẫu nhiệm Thánh giá và Phục sinh. Quả thật, tám mối phúc thật thoáng miêu họa về cuộc đời của chính Đức Giêsu, và nhẹ nhàng gọi lên chân dung của Ngài: “không có chỗ tựa đầu” (Mt 8:20), “hiều hậu và khiêm nhường” (Mt 11:29), tâm lòng trong sạch, vô tội (x. Ga 8:46), xây dựng hòa bình (x. Ep 2:14-15), Người Tôi Trung đau khổ (x. Is 42, 49 50:4tt; 52:13—53:12; Mt 12: 18), chết rồi sống lại... đi vào vinh quang... (x Mt 15:21; Lc 24:26.46, v.v...)... Qua Bài giảng trên núi, Tin mừng mời gọi người môn đệ đích thực rập khuôn cuộc sống của mình theo mô mẫu cuộc đời Người tôi trung, tức sống mẫu nhiệm phục sinh – chết và sống – của Đấng Cứu Độ, là Đức Giêsu Kitô.

¹⁵⁰ Xem Tv 37:11 (“Còn kẻ nghèo hèn – khiêm nhường, hiền lành – được đất hứa làm gia nghiệp”); Dc 9:9-10.

¹⁵¹ Xem Tv 37:11; Mt 11:25.

3: chịu sâu khổ vì bất công... [khác với bách hại vì đạo] = thái độ thanh thoát, ‘bình tâm’

b. cuộc sống trong Nước Trời với ba chiều kích:

4-6:

_ đối với Thiên Chúa [công chính = thánh thiện; chứ không phải công bằng xã hội [*justice*]]

_ đối với tha nhân... xót thương, bác ái

_ đối với chính mình... tâm hồn trong sạch = con người chính trực, đẹp lòng Chúa

c. mở Nước Trời:

7: “xây dựng hòa bình¹⁵²” = xây dựng Nước Chúa trong cộng đồng nhân loại với những ân huệ cứu độ sung mãn của Thiên Chúa;

d. đỉnh cao phúc thật (phần thưởng) trong Nước Trời:

8: nên giống Thầy, Đức Kitô chịu đóng đinh¹⁵³: chịu bách hại vì Chân Lý, vì Tình yêu, vì Thiên Chúa...

- tinh thần ấy, điều kiện ấy không phải chỉ cần có một lần cho tất cả là đủ, bởi tâm lý và cuộc sống con người phải đối diện với cảnh “ba chìm bảy nổi,” không ngừng đổi thay...¹⁵⁴

¹⁵² “Hòa bình” với Thiên Chúa = xa bỏ tội lỗi, sống thuận ý Chúa (làm con Thiên Chúa, hưởng mọi ân huệ cứu độ, mến thương anh chị em đồng loại... đó là cuộc sống trong Nước Thiên Chúa.

¹⁵³ “Mô mẫu tối thượng” của loài người: xem Ep 1:4-11; Cl 1:15-20. Ông được chịu đau khổ với Đức Kitô: “Quả thế, nhờ Đức Kitô, anh em đã được phúc chẳng những là tin vào Ngài, mà còn được chịu đau khổ với Ngài” (Pl 1:29; x. 1Pr).

¹⁵⁴ Theo thần học, không một ai trên đời này được đảm bảo là sẽ đứng vững trong ơn thánh sủng cho đến cuối đời. Vì thế, cùng với Phúc Âm (x. Mt 8:11b-12; Lc 13:26-30), Phaolô đã lên tiếng cảnh báo: “Ai tưởng mình đang đứng vững, thì hãy coi chừng kẻo ngã” (1Cr 10:12) và khẩn khoản nhắc nhủ: “Anh

→ **Tông đồ – Môn đồ:**

- *Là ai?:* **Mc 3:14** (+ Mc 6:7)

- *Một hình thức chuẩn bị kêu gọi:* **Lc 5:1-11** (giảng dạy: thu phục, cảm hóa; *mẻ cá lớn*: gây tin tưởng; hình ảnh hoa trái tông đồ; ‘đánh cá’ không phải bắt ra khỏi môi trường sống tự nhiên của chúng, nhưng là đem ra khỏi cảnh ô nhiễm, nô lệ của tội lỗi, để dẫn đưa vào đời sống trường sinh).

- *Điều kiện:* Mt 8:18-22; **Lc 9:57-62** (để kẻ chết chôn kẻ chết... dứt khoát!) – Mt 10:37-39; Lc 14:26-27 – Mt 16:24-26; Mc 8:34-9:1; **Lc 9:23-26; 14:26-33** (bỏ mình) – Mt 19:16tt; Mc 10:17-22; Lc 18:18-30 (thanh niên thiện chí: bỏ hết của cải)...

- *Thân phận:* Mt 10:17-33; **Mc 10:28-30**; 13:9-13; Lc 21:12-19 (chịu bách hại – đồng số phận với Thầy) – Mt 19:27-30; **Mc 10:41-45**; Lc 22:24-27 (để phục vụ; là mục tử nhưng không phải để áp đặt... mà để trở nên như chiên giữa chiên); Mt 13:16-17; **Lc 10:23-24** (đặc ân: phúc mắt các con...);

- *Kêu gọi:* **Mt 4:18-22**; 9:9; Mc 1:16-20; Lc 5:1-11; Mc 2:13-14; Lc 5:27-28; **6:12-16** (nhóm 12: không sợ ít, không ham nhiều!); **Lc 10:1-2** (nhóm 72) – được Ngài chọn dù có hơn chi ai! – sợ là phải, nhưng được Ngài trấn an, nên ngày càng xác tín hơn về ơn gọi cao cả... lòng ngập tràn biết ơn... tạ ơn! Một lời mời gọi thường xuyên... hằng giây phút vọng lên trong từng chi tiết của cuộc đời (“ở với Người”) và sứ mạng tông đồ... mục vụ (“Người sai đi”).

- *Củng cố*: Cana: **Ga 2:1-11** – Đến bên cạnh lúc gặp nguy khốn: **6:16-21** – các phép lạ – Tabo – Ga 14—17 – các cuộc hiện ra – gửi Thánh Thần đến...

- *Huấn luyện*: thường xuyên; đặc biệt là huấn luyện *riêng* trong thân mật – Mt 13:10-11; Mc 4:10-12.34 – kiên nhẫn, chẳng hạn: đi riêng: Lc 9:10; sau dụ ngôn gieo giống: Mt 13:10-23; sau dụ ngôn cỏ lùng: Mt 13:36-43; sau khi cho biết người giàu khó vào Nước Trời: Mc 10:23-31; “đến mà xem”: Ga 1:35-39 [40-51]; ai lớn nhất: Mc 9:33-37; tranh dành chỗ cao: Mc 10:35-45; cái làm cho con người ra ô uế: Mt 15:12-20; Lc 9:28-36; trừ quỷ không nổi: Mt 17:19-21; Mc 9:28-29; quan sát bà góa cúng tiền: Mc 12:41-44; Lc 21:1-4; 10:35-45; “Thầy là ai?": Mt 16:13-23; Lc 9:18-23; Tabo: Mt 17:1-9; Mc 9:2-10; Lc 9:28-36; tâm sự từ biệt: Ga 13—17 [thân mật]; vườn cây dầu: Mt 26:36-46; Mc 14:32-42; Lc 22:40-46; Ga 18:1; hiện ra: Ga 20:19-29; 21:1-23 – Để làm “*đồng chí*”, bạn đường trong thân tình mật thiết, để suốt đời ở lại trong tình yêu ấy... chớ phản bội như Giuđa!

- *Chuẩn bị sai đi*: **Lc 9:1-6** [sứ mạng].**10-17**: từng hai người... → nâng đỡ nhau, bàn hỏi, nhận định... đừng mang... → đừng nặng nề, dính bén... đừng chào... → đừng lòng thông, tình cảm, mất thì giờ, sai mục đích...

- *Phái gửi mục vụ* [sai đi]: **Mt 10:1-39**; Mc 3:13-19; 6:7-13; Lc 6:12-16; **Lc 9:1-6**; **10:1-16**; không ngừng động viên tinh thần: “*cho họ ăn đi!*”: **Mt 14:13-21**; 15:32-39 [Ga 6:1-15].

* Được *phái gửi* đi thực thi cùng một sứ mệnh... với *sức mạnh* của Thần Khí để biết *khôn ngoan*, mạnh dạn loan báo và mở rộng Nước Trời: bắt đầu từ chính nơi tâm lòng mình... để băng bó, chữa lành... với tinh thần vô vị lợi và nhưng không... không quá băn khoăn lo lắng về phương tiện vật chất; để Chúa lo: thợ thì đáng hưởng công...

- *Đúc kết*: trở về trong thân mật: **Lc 9:10** – thành công: **Lc 10:17-20** – thất bại (thiếu điều kiện... trừ quỷ không nổi): Lc 9:37-43 – lưu ý về ý hướng trong lành:¹⁵⁵ **Lc 10:17-20** – tôi tớ vô dụng: Lc 17:7-10...

* trở về chia sẻ tâm sự thân tình... đúc kết... lấy lại sức;

- *Phản thưởng*: chịu bách hại **Mt 10:16-24**; **Mc 10:28-30**; 13:9-13; **Lc 21:12-19**; **Ga 15:18**; **16:2**; đánh giặc: **Mt 10:34-35**; Lc 18:24-27; Phêrô tử đạo: **Ga 21:18-19**.

* giữa môi trường không thuận lợi, đối nghịch, *bách hại* [đến cả từ nội bộ, thân nhân]; trong lao nhọc, vất vả...

* nhưng *can trường*, không nhát sợ... hăng say chiến đấu... khắp nơi [không chỗ này thì nơi khác] vững tin vào sức mạnh của Thần Khí, tình yêu quan phòng sẵn đón của Thiên Chúa; chỉ sợ có một điều: không thực thi ý Chúa, chết phân hồn...

* phản ứng mạnh và rõ khi bị hắt hủi vô cớ: không phải để báo thù, cho hả giận, nhưng chính là để đánh thức, báo động cho biết *tâm nguy hại của việc từ chối*, không mở lòng đón nhận Nước Trời...!

* với phản thưởng gấp trăm ngàn: cùng với muôn vàn bách hại, *tên được ghi trên trời*... muôn đời!

- kitô hữu... là tông đồ!

- *Người tông đồ chân chính không bao giờ thất bại* [như đã nhận định trước đây]!

→ Mc 6:35- 44; Ga 6:5-29tt: **hóa bánh ra nhiều**:

- trình bày nhu cầu...

- “Hãy cho họ ăn đi!” (Mc 6:37; Lc: 9:13)¹⁵⁶;

¹⁵⁵ Xem 1Tx 2:3-8

¹⁵⁶ Thân phận yếu đuối và mỏng dòn, nhưng lại can trường của người tông đồ: 2Cr 4:7-18.

- phân hợp tác: 5 chiếc bánh [bẻ hai trao cho 10 tông đồ] và 2 con cá [trao cho 2 tông đồ];
- âm thầm... qua tay các tông đồ...
- dư mười hai thúng:¹⁵⁷ ơn Chúa ban luôn luôn dư đầy...
- chuẩn bị cho Thánh Thể: “đâng lời tạ ơn, rồi phân phát”
- tìm Chúa hay tìm bánh... tìm Nước Chúa hay quyền bính thế tục [“tôn làm vua”]?
- ý hướng ngay chính, trong lành,¹⁵⁸ ...

→ **Dẫn thân trong Nước Chúa**¹⁵⁹

Dưới ngọn cờ Đức Kitô – Nhìn người chạnh nghĩ tới ta

- Ý thức¹⁶⁰

¹⁵⁷ Mỗi tông đồ một thúng!

¹⁵⁸ Có thể chiêm niệm thêm về: các phép lạ cũng như các vụ trừ quỷ [năng lực cứu chữa của Đức Kitô và nhu cầu thân phận yếu hèn của chúng ta; vg. Mt 8:1-17; 9:1-8, 18-34; 12:9-4; 14:13-21, 34-36; 15:21-39; 17:14-21; 20:29-34; Lc 11:14-26; Ga 4:46—5:18; 9:1-41; 11:1-44]; Đức Kitô với ý của Thiên Chúa [vg. Mt 3:15; 4:1; 6:10; 7:21-27; Ga 2:17; 4:34; 5:19-21, 30; 6:38; 7:16-17; 8:26, 29; 9:55; 10:31; 12:49-50; 14:31; 15:10; 17:4; Rm 6:19; Dt 10:8-9], với những người nhỏ bé, “tội lỗi”... [vg. Mt 4:23-25; 9:9-13, 35-38; 11:25-26; 20:29-34; Mc 12:41-44; Lc 4:18-21; 7:1-17; 8:43-48; 18:13-14; 23:39-43], với trẻ em [vg. Mt 18:1-11; 19:13-15], với giới tai mù, lãnh đạo [vg. Mt 15:1-9; 16:5-12; 20:24-28; 23:1-36; Lc 14:31-33; 16:1-15, 19-31; 18:9-14; 22:24-27; Ga 19:10-11], với các phụ nữ [vg. Mt 25:1-13; 26:6-13; 27:32, 55-56; 28:9-10; Lc 2:36-38; 7:36-50; 10:38-42; 13:10-17; 23:27-31, 49, 55-56; Ga 4:5-42; 8:1-11; 11:20-44; 12:1-8; 20:11-18], với tiền của [vg. Mt 6:19-21, 24-34; 19:16-26; Lc 12:13-34; 16:9-13, 19-31], với thái độ khiêm hạ [vg. Mt 20:24-28; Lc 14:7-11; 17:7-10; 22:24-27], với lòng tha thứ [vg. Mt 5:38-48; 6:12-14; 13:1-53; 18:21-35; 20:1-16; 21:28—22:14; 24:45—25:30; Lc 6:27-38], với việc thực hành cầu nguyện [vg. Mt 4:1-10; 6:5-13; 7:7-11; 11:25-26; 14:19; 16:36; 17:21; 18:19-20; 21:13; 26:26, 39-46; 27:46; Lc 3:21-22; 4:42; 6:12; 9:29; 11:1-13; 22:34-36, 40-46; 23:34, 46; Ga 6:11; 12:28, 41-42; 17:1-26], cũng như về các dụ ngôn [vg. Mt 13:1-52; 18:23-35; 20:1-16, 29-34; 21:28—22:14; 24; 24:45—25:30], v.v. .. hoặc là về những đoạn Phúc Âm phù hợp với nhu cầu cá nhân...

¹⁵⁹ Dựa theo một số dụ ngôn và hình ảnh trong PÂ.

- ★ dụ ngôn *gieo giống*
→ Mt 13:18-23: *nhận* và *trao* Lờì [Mt 5:14-16; Mc 4:21-25] với tâm hồn như thế nào?
- ★ dụ ngôn *kho tàng* và *viên ngọc quý*
→ Mt 13:44-46: dám hy sinh *tất cả* vì Nước Trời? Ưu tiên số một? Vinh dự số một (được mời gọi và được hợp tác với Đức Kitô vào việc cứu độ)!

- **Thái độ**¹⁶¹

- ★ *mù*
→ Mt 9:27-31; 20:29-34: không thấy hoặc không muốn thấy lẽ phải, chân lý... cái *cao quý*, *điều cần nhất*... lý do: kiêu căng, thành kiến, đam mê?
- ★ *điếc, câm*
→ Mt 9:32-34; 12:22-24: không để tâm lắng nghe, học hỏi, không xác tín, không dám *sống* và *nói* lên.. vì ngại ngừng, sợ sệt... có sống mới dám nói chứ!
- ★ *bại liệt*
→ Mt 9:1-8; 15:30-31: biết hết nhưng thực hành không nổi những gì mình biết! Vì *lười biếng*, *thiếu nghị lực* thiêng liêng, *thiếu sức của Chúa*...?
- ★ *phong cù*
→ Mt 8:2-4: tình trạng kinh tởm trong đời thiêng liêng... mà tô vôi... làm sao che dấu được? Ai cũng lánh xa, đâu dám kết thân? Làm sao thu hút?!
- ★ *bị quỷ ám*
→ Mt 8:16-17.28-34; 12:22-24: tình trạng *cứng lòng trong tội lỗi*, lương tâm đen tối, méo mó, chai đá, thuộc phía kẻ thù của Chúa, Satan đối thủ... Bất lực!

- **Hành động**¹⁶²

- ★ dụ ngôn *hai người con*

¹⁶⁰ X. các bài suy niệm *Nước Trời* và *Hai Cờ Hiệu*.

¹⁶¹ Thái độ tâm hồn: x. **Cám dỗ**.

¹⁶² X. *Ba Mẫu Người*.

→ Mt 21:28-32: *nói mà không làm...* người mầu *một* trong ba loại *Linh thao* kê ra... hoặc giống như Pharisêu...?

★ dụ ngôn *tá điền sát nhân*

→ Mt 21:33-46: *chiếm hữu* ơn huệ, tài năng, phương tiện để trục lợi riêng thay vì phục vụ Chúa, theo đường lối của Ngài... để rồi rước lấy họa vào thân...

- *Phương thức*

★ dụ ngôn *ánh sáng, men, muối*

→ Mt 5:13-16; 13:33: gieo Lời... qua *hành động, gương sáng...* theo cách của Chúa: qua khổ đau vì *yêu mến...* (suy về bản chất và thân phận làm ánh sáng, men, muối, cũng như cách tác động của chúng: âm thầm từ bên trong) – Ga 3:19b-21.

★ dụ ngôn *hạt cải*

→ Mt 13:31-32: hành động *nhỏ bé* nhưng *đầy tin yêu...* thì trở thành *to lớn* trước mặt Chúa...

★ dụ ngôn *cỏ lùng*

→ Mt 13:24-30: giữ thái độ *lạc quan, bình tĩnh* và *kiên nhẫn* giữa trần thế đảo điên!... giờ sẽ đến...

★ dụ ngôn người *quản gia 'ma giáo'*

→ Mt 24:45-51: khôn ngoan *đầu tư* cho ngày sau...!

★ dụ ngôn *các cô khôn và dại*

→ Mt 25:1-13: *tiên liệu...* *dự phòng...* tránh sống đạo qua ngày, vừa đủ...

★ hình ảnh *hạt lúa*¹⁶³

→ Ga 12:24: “hạt lúa... *chết đi...* sinh nhiều hạt!”

- *Chung cục*¹⁶⁴

★ *mẻ lưới*

→ Mt 13:47-50: kêu nhiều, *chọn* ít (= không phải tất cả) ... lo sao để được *chọn*!

¹⁶³ *Tá điền sát nhân + hạt lúa = viễn cảnh Thánh giá.*

¹⁶⁴ X. *Ơn thánh sùng và Nên thánh.*

- ★ dụ ngôn thuê vào làm vườn nho
 - Mt 20:1-16: phần ‘trả công’ chỉ có *một*, là chính Thiên Chúa; hưởng được nhiều hay ít là tùy *khả năng* cá nhân = mức độ ơn thánh sùng, thánh thiện... – ‘thước’ thiêng liêng không đo theo thời gian, sức lực loài người... mà theo *tình yêu*...
- ★ dụ ngôn các nén bạc
 - Mt 25:14-30 // Lc 19:12-27: tính sổ...để được khen *thưởng*!
- ★ dụ ngôn tiệc cưới với áo cưới
 - Mt 22:1-14: đủ điều kiện để *dự tiệc* trong Nước Chúa!

→ “Thầy là ai ?”¹⁶⁵

- Thầy trò đi ‘pic-nic’ trên miền Xêdarê Philipphê (Bắc);
- dạy bằng những câu hỏi...
- biết rồi sao lại hỏi? (có những câu hỏi sư phạm... để gây ý thức...
- ‘người ta’ hiểu sai:
 - . sứ mạng tông đồ (phải hiểu rõ để dạy dỗ, sửa sai... giữa thế giới loài người xưa và nay, nhận nhận bao nhiêu quan niệm, chân dung sai lệch về Chúa Kitô! *Con bác thợ mộc,*¹⁶⁶ “*Anh thợ mộc,*”¹⁶⁷ *Guru, Superstar!*...
 - . hãnh diện trong khiêm tốn... biết ơn và tạ ơn vì có được đức tin ‘đúng,’ chính thực;¹⁶⁸

¹⁶⁵ Mt 16:13-20tt; Mc 8:27-37; Lc 9:18-23.

¹⁶⁶ Xin xem chẳng hạn: Mc 6:2-3; Lc 4:22b và Ga 7:27.40-43; 8:14; 9:29tt; 17:25; 19:8...

¹⁶⁷ Mc 6:3.

¹⁶⁸ Nỗi lo âu, khổ sở của những ai không có đức tin: chẳng biết mãnh lực nào làm chủ, điều khiển mình... kinh hoàng trước tất cả những biến động trong thiên nhiên... khiếp đảm trước viễn cảnh chết chóc... hoang mang đối với số phận ở thế giới bên kia...

- vì sao Gioan Tẩy Giả, Êlia hay một ngôn sứ thời xưa?
 - . không lâu trước đó: danh tiếng của Gioan Tẩy Giả;
 - . Kinh Thánh nói Êlia sẽ trở lại chuẩn bị cho Đấng Mêsia đến...
 - . hễ ai danh tiếng trong việc giảng dạy Lời Chúa... thì dân chúng cho là ngôn sứ...
- bài học về “đức tin *trưởng thành*”:
 - . *câu hỏi thứ nhất* tương ứng với đức tin “*nghe nói*”¹⁶⁹: mọi tín hữu phải đi qua: nghe cha mẹ, thầy dạy, bạn bè, sách vở... nói; là mức cơ bản,¹⁷⁰
 - . *câu hỏi thứ hai* tương ứng với một mức đức tin cao hơn, tức đức tin “*kinh nghiệm*”¹⁷¹: phải vươn lên đến mức này thì đức tin mới trở thành thâm tín cá nhân, mới vững để đối phó với những khủng hoảng, thử thách... trong đời sống cá nhân, xã hội... vì nếu chỉ dừng lại ở mức “nghe nói” thì sẽ rất dễ bị lung lạc... bởi dư luận, môi trường xã hội, gương xấu của chính những người đã nói, đã giảng dạy cho mình về đức tin... dễ bị nguy hiểm chỉ hời hợt ngoài môi miệng.¹⁷² Câu trả lời tốt... Nhưng tại sao lại bị “cấm ngắt... không được nói với ai...”? Câu trả lời tốt, nhưng chưa đầy đủ, vì chưa biết chấp nhận một

¹⁶⁹ “Trước kia, con chỉ được biết về Ngài nhờ người ta nói lại...” (G 42:5a).

¹⁷⁰ “Làm sao họ kêu cầu Đấng họ không tin? Làm sao họ tin Đấng họ không được nghe? Làm sao mà nghe, nếu không có ai rao giảng? Làm sao mà rao giảng, nếu không được sai đi?... Ấy vậy, có đức tin là nhờ nghe giảng!” (Rm 10:14-15.17.); x. Ga 4:39 và cả G 42:5a.

¹⁷¹ “Không còn phải vì lời kẻ kể mà chúng tôi tin. Quả thật, chính chúng tôi đã nghe và biết rằng Người thật là Đấng cứu độ trần gian” (Ga 4:40-42); “...nhưng giờ đây, chính mắt con chứng kiến” (G 42:5b).

¹⁷² Xem Is 29:13.

“Đức Kitô chịu đóng đinh”¹⁷³: chưa làm tông đồ, ngôn sứ cho *chính xác*, cho *kiên vững* được, chưa “rao giảng một Đức Kitô bị đóng đinh”¹⁷⁴ được, và không khéo thì còn bị khủng hoảng đức tin khi gặp ‘thập giá’!¹⁷⁵ Thế nên, cần đào sâu cần tra dồi thêm...

. đối với *tôi*: Đức Kitô là ai? Là người lo mang “on” đến cho tôi? Là người tôi có thể “sai” – một cách rất lịch sự, dĩ nhiên! – làm hoặc cung cấp những gì tôi muốn, tôi thích? Là Chúa, là Thầy, là Đấng Cứu Độ,... là Đấng tôi yêu mến trên hết mọi sự, là tất cả của tôi? Như thế: một trăm phần trăm?

. lời tiên báo về *cuộc khổ nạn*: tương ứng với mức đức tin “*mến thánh giá*”: có chấp nhận và hiểu ra ý nghĩa và hữu ích của thánh giá thì mới *làm tông đồ* chính thực được, thì mới có thể *làm chứng* về ‘một Đức Kitô bị đóng đinh’ với tất cả xác tín trung thực được.¹⁷⁶

- quanh ta, còn bao nhiêu phần trăm anh chị em Kitô còn giẫm chân ở trong mức đức tin “nghe nói” giữa thế giới đầy đầy trăm ngàn thứ tiếng nói sai lạc này?

- khi làm việc tông đồ, đừng “đánh vào không khí;”¹⁷⁷ hãy đánh vào điểm chủ yếu này: đưa dẫn tha nhân tiến dần lên trong đức tin, đến mức đức tin kinh nghiệm, mức đức tin “mến Thánh giá”!

¹⁷³ Xem Mt 16:21-23.

¹⁷⁴ 1Cr 1:23.

¹⁷⁵ Không hoặc chưa *thấy* Chúa sống lại – như các tông đồ – không *tin* Ngài sống lại với tất cả ý nghĩa về khổ đau và vinh quang thì khó mà làm chứng cho đích xác và đầy đủ về Ngài, nếu không nói là có thể làm cho méo mó đi ý nghĩa cuộc tử nạn và biến cố phục sinh, chúc hại cho cả chính người nói lẫn người nghe!

¹⁷⁶ Xem 1Cr 1:23; 2:2.

¹⁷⁷ 1Cr 9:26.

→ **Tiên báo về cuộc tử nạn:**¹⁷⁸

- chung hững: chờ đợi một chuyện khác... một Đức Kitô hiển hách, không chịu đóng đinh... luật trừ, phép lạ!
- không hiểu? không dám hỏi?
- đau khổ trong đời: không hiểu? than trách?
- “tảng đá vấp phạm” ngay cả đối với đa số người kitô!
- há người kitô chẳng phải chịu đau khổ rồi mới được dự phần vinh quang với Chúa Kitô đó sao?
- có dám và có đủ sức nói như thế cho người kitô bên cạnh không?

→ **Tabo:**¹⁷⁹

- giấu ẩn hay từ bỏ vinh quang trong đời [tự hủy]...
- ánh sáng niềm tin... ánh sáng để nhận ra ý Chúa;
- chứng tá, chứng từ Kinh Thánh: sống Lời Chúa;
- không “chơi xấu”: chuẩn bị cho ba tông đồ sau này sẽ vào vườn Cây dầu (Ghêtsêmani); *cũng có niềm tin để có sức đối phó với gian nan, thử thách... không chỉ với Luật và Tiên tri mà còn tiếng của Thiên Chúa Cha;*
- ‘lên núi’ để chuẩn bị:
 - . cần nỗ lực, cố gắng đi lên cao...
 - . tìm Chúa chịu đóng đinh hay tìm an ủi thiêng liêng? tìm nước mắt cho chính mình?
- cho thấy: cuộc tử nạn là con đường dẫn đến vinh quang;
- nghe theo, nên giống và theo gót Người Con chí ái; hạnh phúc, cảm tạ vì *ơn nghĩa tử*;

¹⁷⁸ Mt 16:21; 17:22; 20:17-19; Mc 8:31; 9:30-32; 10:32-34; Lc 9:22.44-45; 18:31-34.

¹⁷⁹ Mt 17:1-9; Mc 9:2-10; Lc 9:28-36.

- muốn đóng đô, “xây nhà” trần thế cũng như thiêng liêng ở những nơi thoải mái [*uphill!*], nơi những gì mình thích: “xây nhà trên cát,” trên tình cảm? trên nước mắt?
- hồ hởi khi được an ủi, còn khi sầu khổ, gặp hoạn nạn?
- cần hiểu và sống ý nghĩa thánh giá (*Tuần III Linh Thao*);
- phải ‘xuống núi’ với ánh sáng và nghị lực mới... cho sứ mệnh tông đồ... trong âm thầm, khôn ngoan... để làm chứng như các tông đồ sau này...¹⁸⁰

⇒ Các bài suy niệm Inhã¹⁸¹

→ Hai cờ hiệu¹⁸²

- ơn xin: nhận ra muru mô, cạm bẫy¹⁸³ của thần dữ để xa tránh; hiểu được lời chỉ dẫn của tướng lãnh chúng ta là

¹⁸⁰ Xem chẳng hạn: 2Pr 1:16-18.

¹⁸¹ Suy niệm phân định và quyết định, các bài này *trực tiếp* chuẩn bị – (có thể coi *Nguyên lý và Nền tảng, Nước Trời* như là những bài suy niệm Inhã *gián tiếp* chuẩn bị: đã trình bày trước đây) – và từng bước hướng tới tiêu đích của *Linh Thao*, là việc nhận định (ý Chúa) và *lựa chọn* – hoặc *tu chỉnh* – làm sao để có thể tiến hành với một thái độ bình tâm và một lòng quảng đại tối đa. Lòng xen kẽ vào giữa các biến cố trong cuộc đời của Đức Giêsu, từ khi bắt đầu công khai rao giảng cho đến *trước* lúc chịu tử nạn, các bài suy niệm này được *Lt* sắp đặt theo một trình tự khác, nhưng để cho tiện, như đã lưu ý qua các chú thích trước đây, tập sách gộp chung lại vào trong phần này.

¹⁸² Xem *Lt* 136-146. *Lt* đặt bài suy niệm này – một hình thức quảng diễn trình thuật về ‘cám dỗ trong sa mạc’ và ‘bài giảng trên núi’ (tám mối phúc thật) – ngay trước khi bắt đầu suy chiêm về cuộc đời công khai của Đức Giêsu, với mục đích là để qua giáo lý Đức Kitô *công khai* rao giảng, giúp cho người làm *Linh thao* có được cặp mắt sáng suốt và tinh thần tỉnh táo (nhằm vào *lý trí*), không nhầm lẫn, hầu nhận thức chính xác về *giáo huấn và phương sách hành động* của Đức Giêsu, mà *phân định rõ bạn và thù*, hầu *khôn ngoan bước vào con đường theo Ngài*, con đường dẫn đưa tới quang vinh, nhưng cũng là con đường chiến đấu cam go... cần chọn lựa kỹ! Nếu bài suy niệm về *Nước Trời* giới thiệu *con người và sứ mạng* của Đấng Cứu Độ, thì *Hai cờ hiệu* kéo chú tâm về với *giáo huấn và đường lối hành động* của Ngài.

Đức Kitô, về sự sống đích thực để sống trọn... theo sát gương Ngài.

- nhắm vào *lý trí*... để phân định và chọn đúng;
- hai phía, hai tổng hành dinh:

Giêrusalem:	↔	Babylon:
Đức Kitô hiền lành khiêm hạ		Satan hung tợn kiêu căng
Thần lành - tông đồ kẻ lành		thần dữ kẻ dữ
khuyh hướng tốt học thuyết, tổ chức... tốt v.v...		khuyh hướng xấu học thuyết sai lạc v.v...

- trong mỗi tâm hồn: Mt 12:43-45; 1Tm 6:10

- hai phía đều sai nhân viên mình đi... đến với mỗi người, vào trong mỗi gia đình, mỗi cộng đoàn, tổ chức, mỗi một quốc gia... trong toàn thế giới...

- với mục đích:

- . Babylon: từng bước lôi kéo làm cho thêm khát¹⁸⁴
 - _ của cải (để: phú quý sinh lễ nghĩa);¹⁸⁵ rồi
 - _ hư danh thế gian; và cuối cùng
 - _ kiêu ngạo (dẫn tới mọi nét xấu khác¹⁸⁶...);
- . Giêrusalem: thuyết phục chọn lấy phạt¹⁸⁷
 - _ khó nghèo tinh thần và khó nghèo thật sự;

¹⁸³ Mt 4:1-14; 2Cr 11:14; 1Tm: 3:7; 2Tm 2:26.

¹⁸⁴ Xem Mt 4:1-11: cám dỗ trong sa mạc.

¹⁸⁵ “Thật thế, cội rễ sinh ra mọi điều ác là lòng ham muốn tiền bạc” (1Tm 6:10).

¹⁸⁶ “Kẻ kiêu ngạo lâm cảnh khốn cùng thì vô phương cứu chữa, vì sự xấu xa đã ăn sâu mọc rễ trong nó” (Hc 3:28).

¹⁸⁷ Tinh thần *Tám mối phúc thật* (Mt 5:1-12; Lc 6:20-23).

- _ bị nhục nhã, khinh chê; để từ hai bước này đạt tới
- _ khiêm nhường (từ đó, đạt tới các nhân đức khác);

- với lời cầu khẩn khoản dâng lên Thiên Chúa Ba Ngôi, qua lời bầu cử của cả triều thần thánh... xin cho được chiến đấu dưới “ngọn cờ” Đức Kitô [ngọn cờ Thánh Giá];

- chủ đề: lặp lại nhiều lần... để đạt cho được điều khẩn xin.

- đề phòng thái độ thỏa hiệp ngấm ản... ngấm ản đến độ trở thành vô thức...!

- **Kinh Thánh**: hai con đường: **Đnl 30:1-20; Tv 1; Mt 7: 13-14; Lc 13:24**; tiên tri thật ⇔ tiên tri giả: **1V 18:1-40; Gr 15:10-21**; ¹⁸⁸ chúc phúc ⇔ chúc dữ: **Lc 6:20-23 ⇔ Lc 6:24-26; Mt 6:25-34**; Thiên Chúa ⇔ Tiền Của: Mt 6:24; Lc 16:13; Đức Giêsu ⇔ Bêendêbun: **Mt 12:22-30**; lúa tốt ⇔ cỏ lùng: Mt 13:24-30.36-43; men Phariseu: Mt 16:5-12; cám dỗ: **Mt 4:1-11** [cám dỗ] ⇔ **Mt 5: 1-12** [tám phúc thật]; hoặc: Lc 4:31-37; 8:27-37; Thần trí ⇔ xác thịt: Gl 5:16-25; con rồng ⇔ người nữ: Kh 12:1-17.

Lưu ý: xin đọc Phụ trương V, Phần III tập sách, về đề tài
“Phân biệt thân loại.”

¹⁸⁸ Không cùng nhau đồng hành với Chúa thì cha mẹ, anh chị em [x. Mt 10:35-37], người thân, bạn hữu cố tri cũng có thể trở thành người dung nước lã, kẻ xa lạ, và có khi còn là kẻ thù nữa.

→ **Ba Mẫu người**¹⁸⁹

- ơn xin: biết mạnh dạn quyết tâm “*chọn lấy những gì có thể góp phần nhiều hơn vào việc làm vinh danh Chúa Chí Tôn và làm ích cho linh hồn tôi*”;

- nhắm vào con tim, ý chí...

- ba mẫu người đứng trước một vấn đề cần nhận định: thanh thoát từ bỏ – hoàn toàn dừng dưng, không *dính bén, không quyến luyến* – hay không cần phải từ bỏ? Làm sao cho đúng ý Chúa và mưu ích cho phần rỗi...

- quyết định: từ bỏ, *không quyến luyến dính bén*...

- thực thi quyết định:

. mẫu thứ nhất: chân chừ, lần lữa mãi cho đến chết mà vẫn không chịu dùng phương tiện... rồi còn ba hoa, rêu rao mà không làm, không sống đúng điều mình đã quyết;¹⁹⁰

. mẫu thứ hai: lý luận quanh co¹⁹¹ theo kiểu “sợi tóc chẻ làm tư” để “giữ lại... mà không dính bén!” ... dẫn Chúa đi theo ý mình, theo đường mình... và để cho yên lương tâm thì làm những việc hy sinh hãm mình trong các chuyện khác... nhằm “bù lại”;

. mẫu thứ ba: không chút quyến luyến, quyết định là làm ngay...hoàn toàn dừng dưng đối với vấn đề;

- tôi thuộc mẫu người nào?

- không chỉ là *một* chuyện cần/đã quyết định, nhưng có thể *tất cả* những gì tôi đã thấy rõ, biết rõ... đã khuyên

¹⁸⁹ Xem *Lt* 149-157. Lặp lại, hoặc đúng hơn tiếp nối *Hai cờ hiệu*, bài suy niệm *Ba mẫu người* – đặc biệt đánh vào *ý chí* – có mục đích giúp củng cố thái độ *bình tâm* và *quyết tâm* ... tiến dần đến các “*thi*” (giai đoạn) *chọn lựa* hoặc *tu chính*, đến việc thực sự *đán thân*.

¹⁹⁰ Xem *Mt* 21:30: ““Thưa cha, con đi đây!” Nhưng rồi lại không đi.”

¹⁹¹ Lấy lý này lý nọ: x. *Mt* 8:21; 22:5; *Lc* 9:59-62; 14:18-20...

các người khác làm... nhưng tôi lại chần chừ, không chịu làm... viện lý do này nọ... phải chăng đó là ‘gương mù’ lớn của tôi, của người kitô, của cộng đoàn kitô sờ sờ trước mắt thế gian, làm cho chân lý đức tin ra khó tin?

- mẫu người thứ hai: hễ không sống đúng nguyên tắc thì sẽ đi đến chỗ ‘bóp méo’ nguyên tắc cho ‘vừa’ với lối sống của mình!

- *Kinh Thánh*: Mt 7:21: không phải chỉ nói: “Lạy Chúa, lạy Chúa...”; Mt 7:24-27; Lc 6:46-49: thực hành lời dạy thì như xây nhà trên đá; Mt 21:28-31: dụ ngôn hai người con; Lc 18:18-23: người thủ lãnh giàu có thiếu tinh thần từ bỏ; Gc 1:22-27: thực hành Lời, chứ đừng nghe suông; 2:14-26: đức tin không hành động là đức tin chết.

→ Ba bậc khiêm nhường¹⁹²

- Đức Giêsu Kitô là con người toàn hảo, là mẫu mực, là lý tưởng trọn hảo – trong chương trình tạo dựng và cứu độ của Thiên Chúa, trong Nước Chúa¹⁹³ – để con người

¹⁹² Xem *Lt* 165-168; *2Cr* 12:10: mở đường lên đỉnh cao lý tưởng sắp chọn lựa và sẽ tập thực thi trong *tuần III* ... trong viễn ảnh và tinh thần của cuộc đời Đức Giêsu, của *Tám mối phúc thật* (Mt 5:3-12)... tiếp nối theo đề tài suy niệm về *Hai cờ hiệu* (nhất là *Lt* 146), nhìn lên mẫu lý tưởng “Đức Kitô chịu đóng đinh nhục nhã”... để hoàn toàn sẵn sàng theo gót Ngài chọn và sống trọn Ý Chúa... đây là hoa trái của *tình yêu cao độ* có sức đặt thánh Ý Chúa và gương hy sinh vì tình yêu của Đức Giêsu Kitô – tỏ rõ trong *tuần III* – lên trên hết, để yêu mến và cố nên giống Người như Người Con Một đầu yêu [“Thật vậy, Đức Ki-tô đã chịu đau khổ vì anh em, để lại một gương mẫu cho anh em dõi bước theo Người”: *1Pr* 2:21b]. Thế nên, cũng có thể gọi đây là “*ba bậc tình yêu*” trọn vẹn. Nhìn qua lăng kính hay cảm nhận qua ngộ tình yêu thì dễ mạnh dạn ôm trọn ba bậc “khiêm nhường” ấy hơn. Lưu ý: khiêm hạ là sống sự thật [= sống đúng thân phận tạo vật, con cái đối với Thiên Chúa là Đấng Tạo Hóa và là Cha]; xin xem: gương Đức Maria (x. *Lc* 1:46tt), thánh Phaolô (x. *2Cr* 11:16—12:10); *nhún nhường* không hẳn là *khiêm nhường*.

¹⁹³ Xem *Cl* 1:15-20, và *Ep* 1:4-11.

noi theo; nhưng lại là một Đức Kitô chịu khổ nạn nhục nhã, *chịu đóng đinh*... vì yêu thương;

- bước đi theo con đường, theo mẫu gương của Đức Kitô là dẫn thân vào con đường *khiêm hạ* nhục nhã vì yêu thương như Ngài (chứ không phải đau khổ để đau khổ, theo kiểu khắc kỷ);

- *bạc một*: dù phải chết, dù có mất hết mọi phú quý vinh hoa trên đời, dù có mất đi quyền làm chủ toàn thế giới, thì cũng không lỗi sai một *điều nặng* trong giới luật của Chúa, tức tuyệt đối *khiêm hạ tuân phục* thánh ý, chương trình kế hoạch của Người; *bạc một* này cần cho phần rỗi đời đời;

- *bạc hai*: hoàn hảo hơn, và gồm: *bạc một* + thái độ bình tâm + thái độ giống như *bạc một*, nhưng là đối với *điều nhẹ*, tức là vẫn *khiêm hạ*, nghiêm túc tuân phục trong những điều dù nhẹ, đến độ có phải chết hoặc chịu gì đi nữa thì cũng vẫn một mực sống đúng với ý Chúa;

- *bạc ba*: hoàn hảo hơn nữa; gồm *bạc một* và hai + ước ao ôm lấy nghèo khó, sỉ nhục, thân phận ngu dại... nếu Chúa muốn (chứ không được tự ý gây ra)... để được *nên giống* Đức Kitô...¹⁹⁴

- *Lưu ý*: bởi thường tình, ai cũng rùng mình lánh xa cực nhọc khổ đau, nhục nhã, chết chóc,¹⁹⁵ thế nên, để cho hào hứng hơn trong ước muốn bước theo gót chân Đức Kitô khó nghèo, khổ nhục... thì nên đặt mình vào trong *ánh sáng và sức mạnh của Tình Yêu*¹⁹⁶... mà nhìn

¹⁹⁴ Có những vị thánh đã khấn “lời khấn chịu tử đạo”; chẳng hạn như thánh Gioan de Brébeuf [tử đạo Bắc Mỹ: xem bài đọc II, Kinh Sách, lễ ngày 19.10].

¹⁹⁵ Trong cuốn *Lời trần tình*, thánh Augustinô nhận định: không ai ưa chi những gì phải gánh chịu, dù có ưa thích gánh chịu (đĩ nhiên là vì một lý do khác).

¹⁹⁶ Bởi “Tình yêu mãnh liệt như tử thần” (Đc 8:6); có thể, thánh Augustinô mới nói: “Yêu đi, rồi muốn làm gì thì làm!” (“*Ama et fac quod vis*”)... rồi làm gì cũng được!

thăng vào Ngài – mẫu gương lý tưởng của Nước Thiên Chúa.

- *Kinh Thánh*: Mt 16:26; Mc 8:36; Lc 9:25: được cả thế gian mà mất mạng sống [linh hồn]...; Cv 5:40-41: “Họ cho gọi các Tông Đồ lại mà đánh đòn và cấm các ông không được nói đến Danh Đức Giêsu, rồi thả các ông ra. Các Tông Đồ ra khỏi Thượng Hội Đồng, lòng hân hoan bởi được coi là xứng đáng chịu khổ nhục vì Danh Đức Giêsu”; Pl 1:29: “Quả thế, nhờ Đức Kitô, anh em đã được phúc chẳng những là tin vào Ngài, mà còn được chịu đau khổ với Ngài”; Pl 2:5-11: mặc lấy thân nô lệ, hạ mình chịu chết trên thập giá; 1Pr 1:6-9: hân hoan vui mừng giữa trăm chiều thử thách; 1Pr 4:12-14: phúc thay ai cùng chịu khổ đau với Đức Kitô: “hãy vui mừng!”

⇒ **Tu chỉnh cuộc sống**

[qua các giai đoạn:]¹⁹⁷

→ đặt mình trước sự hiện diện của Chúa...

→ xin ơn trợ giúp:

- lời nguyện căn bản;¹⁹⁸

¹⁹⁷ Cách chung, mục đích phương thức *Linh Thao* nhằm tới là giúp nhận ra và thực thi ý Chúa: tìm ý Chúa trong một vấn đề lớn, trong một chặng đường dài với một tầm quan trọng đặc biệt, thì cần phải làm một cuộc *chọn lựa* (*election*: Lt 169-188), và thường là qua một kỳ cấm phòng dài đủ (trên dưới 30 ngày: x. Lt 4) với một số điểm kỹ thuật đặc trưng; nếu chỉ nhằm cải thiện hay cải tiến cuộc sống hằng ngày cho đúng – hay cho đúng hơn nữa – kế hoạch của Chúa, thì chỉ cần làm một cuộc *tu chỉnh đời sống* (*reform*: Lt 189). Làm gì đi nữa thì cũng đều phải làm với Chúa, tức là qua cầu nguyện; thế nên, cần lưu ý các cuộc *chọn lựa* và *tu chỉnh đời sống* là những thời gian cầu nguyện và là những thời gian cầu nguyện đặc biệt tích cực, trong tinh thần phó thác và nhất là *bình tâm*. Đây không phải là kết quả của một nỗ lực gồng mình, “duy chí” (*voluntarism*), nhưng là ơn Chúa ban...

¹⁹⁸ Xem Lt 46 [Lt gọi là *kinh nguyện*].

- ơn xin: nhận ra những gì Chúa muốn và quyết thực thi;

→ đặt mình vào trong trạng thái *bình tâm* [phải thực sự bình tâm trước khi bước qua giai đoạn kế tiếp];

→ nhìn lại những ánh sáng, những điểm được đánh động, thúc giục, hoặc thấy cần lưu ý trong những lúc cầu nguyện [tạm ghi nháp lên một mảnh giấy];

→ giữa các điểm trên đây, lựa chọn *một vài*¹⁹⁹ điểm tiêu cực: cần sửa đổi; và tích cực: cần đẩy mạnh] thấy là quan trọng, hoặc đáng lưu ý nhất, có ảnh hưởng đến toàn bộ cuộc sống...

→ ghi lại trong sổ riêng,²⁰⁰ những gì đã quyết tâm thi hành, sửa đổi...

→ dâng lên Chúa [nên đến trước Mình Thánh Chúa] “bó hoa” của những gì đã cẩn thận chọn lựa... xin Ngài đoái nhận và xác chuẩn [*confirmation*²⁰¹] cùng ban ơn giúp cho bền chí thực thi những gì đã quyết định.

*

¹⁹⁹ Không nên *chọn quá nhiều*... thần dữ có thể xúi làm như vậy để tạo khó khăn, đưa đến chỗ không thực thi, bỏ rơi hết về các điều đã quyết định làm.

²⁰⁰ ...để thỉnh thoảng đọc lại mà tự nhắc nhở lấy mình.

²⁰¹ Thiên Chúa có thể hoặc *trực tiếp* tác động... hoặc *gián tiếp* nói qua tâm lý... để qua đó, đọc thấy là Ngài hài lòng [và đương sự cũng hài lòng theo...] về cuộc lựa chọn đã làm.

